

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

The Factors that Related with Motivation to Attend Class in
Home Economics Subject of Lower Level than Higher
Education at Nakhonpathom Vocational College

อิทธิพล อเนกนทรัพย์

ITTIPON ANEKTHANASUP

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2560

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

The Factors that Related with Motivation to Attend Class in
Home Economics Subject of Lower Level than Higher
Education at Nakhonpathom Vocational College

อิทธิพล อเนกนทรัพย์

ITTIPON ANEKTHANASUP

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ชื่อ นามสกุล อธิธิพล อเนกธนทรัพย์

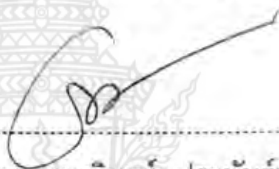
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์

คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ธนภพ ไสตรโยม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย)

..... กรรมการ
(ดร.ธนภพ ไสตรโยม)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

..... คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย)

วันที่ 24 เดือน กันยายน พ.ศ. 2560

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
ชื่อ นามสกุล อธิธิพล อเนกธนทรัพย์
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่า
อุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม 2) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมใน
ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ
แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภท
วิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน นักศึกษา
ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภท
วิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 จำนวน 228 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และ Pearson Chi-Square วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
นครปฐม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม อยู่ในระดับปานกลาง 2) แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน
ประเภทวิชา คหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียน
มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ย
สะสม (GPA) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม
มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชา คหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัย
อาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ ประเภทวิชาคหกรรม ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

Thesis title	The Factors that Related with Motivation to Attend Class in Home Economics Subject of Lower Level than Higher Education at Nakornpathom Vocational College
Author	Ittipon Anekthanasup
Degree	Master of Home Economics
Major program	Home Economics
Academic Year	2017

ABSTRACT

The purpose of this research are 1) Study of the knowledge in home economics of lower level than higher education at Nakornpathom vocational college. 2) Study motivation to attend class in home economics subject of lower level than higher education of Nakornpathom vocational college. 3) To study the relationship between personal factors and motivation to attend in home economics of lower level than higher education at Nakornpathom vocational college. 4) To study the relationship between knowledge and motivation in home economics subject of lower level than higher education at Nakornpathom vocational college. The sample were 228 students that studying in the vocational certificate and high vocational certificate in home economics in the academics year 2016 at Nakornpathom vocational college. The research instrument are questionnaire and statistics used in data analysis were frequency value, percentage, average, standard deviation and Pearson Chi-Square. Data were analyzed by used a computer program.

The research result found that 1) The most home economics students in lower level than higher education at Nokornpathom vocational college have knowledge in home economics is in the middle level. 2) The students have opinion about motivation to attend class in home economics subject at Nokornpathom vocational college in overall is high level. When considered each section, it was found that the level was high level in all section. 3) The personal factors were sex, field of study, cumulative grade point acerage (GPA) have related with motivation to attend class in home economics of lower level than higher education at Nakornpathom vocational college is statistically significant at .05 level. And 4) The knowledge about home economics have related with motivation to attend class in home economics of lower level than higher education at Nakornpathom vocational college can classified in many sections were the teaching and learning, pride in the field of study, relationship to teachers, relationship to friends and the classroom environment is statistically significant at .05 level.

Keywords: Motivation, Home Economics Subject, lower level than higher education, Nakhonpathom Vocational College

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความอนุเคราะห์และความกรุณาอันดีจาก ดร.ธนภพ โสตรโยม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย กรรมการสอบ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ข้อคิดอันมีคุณค่า และเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในด้านต่างๆ มาโดยตลอด

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง ผู้บังคับบัญชาทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ศึกษาต่อ ตลอดจนขอขอบพระคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และทำให้การทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงอย่างดี

อิทธิพล อเนกนทร์พัย

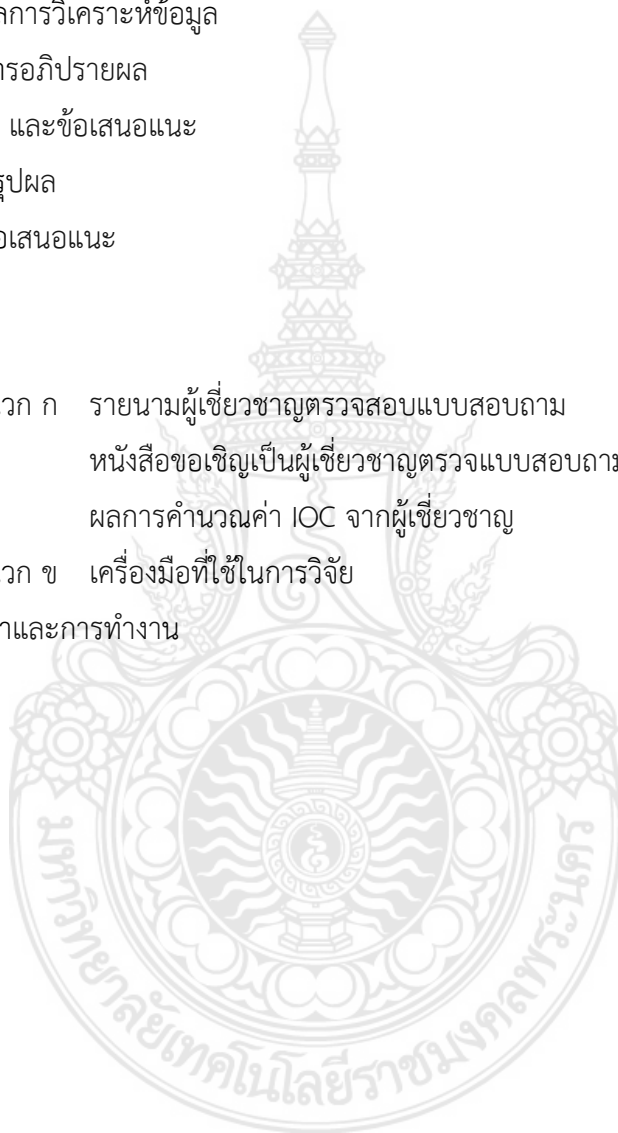

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(15)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา	4
1.5 สมมติฐานการวิจัย	4
1.6 กรอบแนวคิด	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.8 นิยามศัพท์	5
1.9 คำสำคัญ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม	9
2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 ประเภทวิชาคหกรรม	20
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	33
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	53
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	53
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล	59
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
4.2 การอภิปรายผล	137
บทที่ 5 สรุปผล และข้อเสนอแนะ	145
5.1 สรุปผล	146
5.2 ข้อเสนอแนะ	149
เอกสารอ้างอิง	141
ภาคผนวก	157
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม	159
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม	160
ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ	165
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	172
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	179

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2559 จำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษา	55
4.1	แสดงจำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน	60
4.2	แสดงจำนวน ร้อยละ และระดับความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	61
4.3	แสดงจำนวน และร้อยละ จำแนกตามระดับคะแนนความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	64
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	65
4.5	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	69
4.6	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	70
4.7	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	71
4.8	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอน มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	72
4.9	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอน เลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.10	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนก ตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	74
4.11	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน ทดสอบ โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	75
4.12	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	76
4.13	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	77
4.14	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า ทดสอบโดยใช้ สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	78
4.15	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนก ตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05	79
4.16	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอน แสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	80
4.17	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอน มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.18	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนก ตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05	82
4.19	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียน กับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	83
4.20	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียน สามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	84
4.21	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนก ตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ .05	85
4.22	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	86
4.23	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี ทดสอบ โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	87
4.24	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ด้วยตนเอง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.25	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	89
4.26	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	90
4.27	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	91
4.28	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	92
4.29	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	94
4.30	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	95
4.31	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอนในเรื่องผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	96
4.32	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.33	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	98
4.34	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	99
4.35	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียนในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	100
4.36	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียนในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	101
4.37	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	103
4.38	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	104
4.39	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.40	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้า ชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	106
4.41	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความภาคภูมิใจ ในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	107
4.42	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความภาคภูมิใจ ในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ ระหว่างเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ .05	108
4.43	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้า ชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	109
4.44	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	110
4.45	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน ทดสอบโดยใช้ สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	111
4.46	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้า ชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	112
4.47	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ต่อ เพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้ สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.48	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	114
4.49	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	115
4.50	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	116
4.51	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	117
4.52	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	118
4.53	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	119
4.54	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.55	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	121
4.56	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	122
4.57	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	123
4.58	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	124
4.59	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	125
4.60	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	126
4.61	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	127
4.62	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	128

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.63	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	129
4.64	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	130
4.65	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	131
4.66	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	132
4.67	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	133
4.68	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	134
4.69	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	135
4.70	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียน ปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	136

สารบัญญภาพ

ภาพที่

1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าช่วงที่ผ่านมา เช่น การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจ และสังคมโลก จากการปฏิวัติดิจิทัล สู่อุตสาหกรรม 4.0 โครงสร้างของประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ วาระการพัฒนาของโลก ภายหลังจาก ค.ศ.2015 มุ่งพัฒนาระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ มีความเท่าเทียมทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน การบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐมุ่งจัดการทุจริตคอร์รัปชัน ด้วยหลักธรรมาภิบาล ดังนั้นสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการในช่วงปี 2560 – 2564 ต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาอย่างก้าวกระโดด เพื่อเป็นหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นพลเมือง พลโลก โดยทุกภาคส่วนสังคมมีส่วนร่วมรับผิดชอบผลลัพธ์การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้วยระบบเทคโนโลยี ดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพในการบริหาร การบริการ และการเรียนรู้ และคุณภาพ มาตรฐานของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการขับเคลื่อนที่สำคัญ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12, 2559)

การจัดการด้านอาชีวศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาสายอาชีพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และภูมิภาค มีภารกิจจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ มีพันธกิจคือ 1) จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษาและการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน 2) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล 3) ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม 4) เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศ 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ 6) วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และ 7) ส่งเสริม/พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพ

และมีอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ 1) จัดทำข้อเสนอแนวนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ 2) ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการ อาชีวศึกษาและวิชาชีพ 3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร 4) พัฒนา ครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา 5) ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ 6) ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน 7) จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่าย ข้อมูลสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ 8) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและดำเนินการตามที่คณะกรรมการ การอาชีวศึกษามอบหมาย 9) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความ รับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม เป็นสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เป็น สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกอบด้วยประเภทวิชา จำนวน 4 ประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบด้วยประเภทวิชา จำนวน 5 ประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทล.บ.) ประกอบด้วยประเภทวิชา จำนวน 2 ประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ผลิตและพัฒนากำลังคนที่สำคัญในสาขาวิชาชีพสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและองค์กร อื่นๆ ที่มีความต้องการ (สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4, 2559) ซึ่งสภาพการรับนักเรียนนักศึกษา ที่เข้ามาเรียนบางส่วนมีผลการเรียนอ่อน คุณภาพนักเรียนมีความรับผิดชอบน้อยลง สภาพปัญหาที่ เกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษา พบว่า นักเรียนนักศึกษาขาดเรียนและมาสายเป็นจำนวนมาก ซึ่งการขาด เรียนและมาสายนี้มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนนักศึกษาเอง ทำให้เวลาเรียนไม่พอ ส่งผลให้หมดสิทธิ์ สอบบางรายวิชา ทำให้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ ต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ในรายวิชาที่ตก หรือ ออกกลางคันก่อนสำเร็จการศึกษา ทำให้สูญเสียเวลา ทางผู้ปกครองต้องสูญเสียเงินตราที่ให้นักเรียน นักศึกษามาเรียนต่อวัน ส่วนทางสถานศึกษาก็จะสูญเสียกำลังคนที่มีคุณภาพ และยังมีผลกระทบต่อ การประกันคุณภาพภายใน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม เพราะทั้งหมดนี้เป็นเยาวชนที่มีบทบาทและเป็นกำลังสำคัญในการสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและองค์กรอื่นๆ ที่มีความต้องการกำลังคนที่สำคัญในสาขาวิชาชีพคหกรรม หรือการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุต่างๆ ต่อการเข้าชั้นเรียน นำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้ปัญหาการขาดเรียนของนักเรียน นักศึกษาน้อยลงหรือหมดไป ซึ่งนำไปประโยชน์ให้แก่ภาคการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่สถานประกอบการ และประชาชนทั่วไปได้เห็นความสำคัญของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งจะเป็นกำลังคนที่สำคัญสร้างความก้าวหน้าของสังคมและประเทศสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.2.2 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 **ขอบเขตด้านพื้นที่ (Area)** ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ทำวิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.3.2 **ขอบเขตด้านเนื้อหา (Content)** การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตาม 5 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และ 5) ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน

1.3.3 **ขอบเขตด้านระยะเวลา (Time)** ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนมกราคม ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2560

1.3.4 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population / Sample)

1.3.4.1 ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 รวมทั้งสิ้นจำนวน 531 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม, 2559)

1.3.4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 228 คน

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.4.1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่
 - 1.1) เพศ
 - 1.2) สาขาวิชาที่ศึกษา
 - 1.3) ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)
- 2) ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม

1.4.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตาม 5 ด้าน คือ

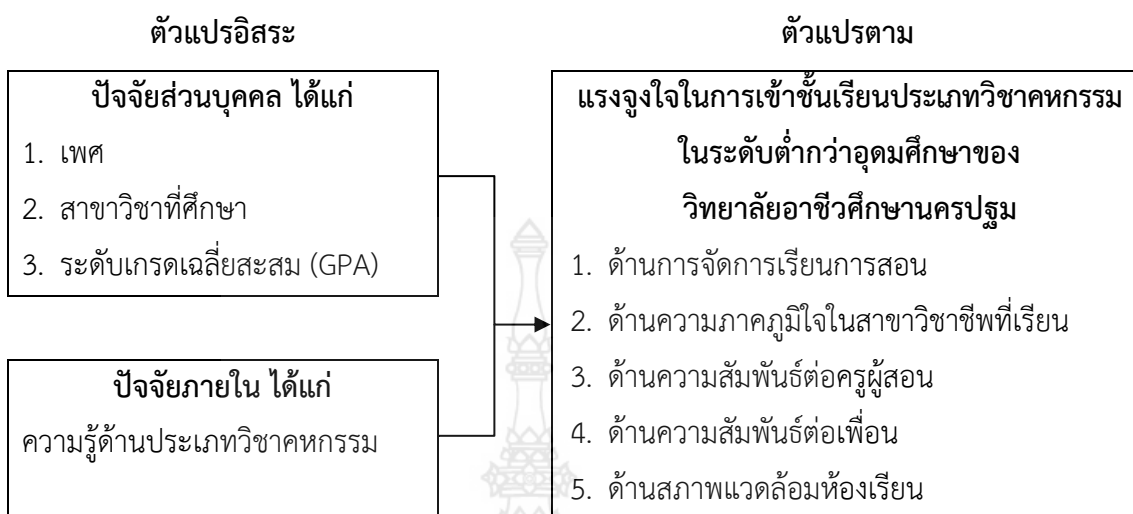
- 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน
- 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน
- 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน
- 5) ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน

1.5 สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis)

1.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.5.2 ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.6 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบระดับของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.7.2 ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.7.3 ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของนักเรียนนักศึกษา ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.7.4 เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนที่พึงประสงค์ ที่ดีขึ้น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนโดยเฉพาะสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะเข้าใจนักเรียนได้มากขึ้นและสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน

1.8 นิยามศัพท์

1.8.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าชั้นเรียน หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

1.8.2 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาซึ่งอาจส่งผลถึงการเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วย

1.8.2.1 เพศ หมายถึง สิ่งที่แสดงลักษณะความแตกต่างของบุคคล ได้แก่ เพศชาย และ เพศหญิง

1.8.2.2 สาขาวิชาที่ศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่นักเรียนนักศึกษาเลือกเรียนในประเภท วิชาคหกรรม ในระดับ ปวช. ประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาอาหารและ โภชนาการ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และในระดับ ปวส. ประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาเทคโนโลยี การออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2559

1.8.2.3 ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) หมายถึง การวัดความสามารถในการเรียนรู้ ของนักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.8.3 ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาในการรับรู้ และจดจำ เข้าใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ แก้ไขสถานการณ์ และสร้างสิ่งใหม่ที่ดีกว่าเดิม โดยเป็นที่ยอมรับตามเกณฑ์ของสังคม

1.8.4 แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วย

1.8.4.1 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการของครูที่ใช้ในการถ่ายทอด ประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การอภิปราย การฝึกปฏิบัติ การศึกษา ดูงาน การจัดทำโครงการ มีการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม และวิธีการประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ฯลฯ เพื่อให้ นักศึกษาสนใจในการเรียนวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม รวมถึงการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความสุข เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาร่วมกับผู้อื่น

1.8.4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักศึกษากับครูผู้สอน หมายถึง การปฏิบัติ ของครูต่อนักเรียน และการปฏิบัติของนักเรียนต่อครู ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์ที่ดี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การปฏิบัติของนักเรียนต่อครู ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่ เคารพเชื่อฟังในครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอนและซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2) การปฏิบัติของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่ ให้ความสนใจต่อนักเรียน สร้างสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะ แก่นักเรียนทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

1.8.4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมโต้ตอบกัน ของนักเรียนกับเพื่อน ในลักษณะที่ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันทั้งทางด้านวาจา การแสดงกิริยาท่าทาง การให้ความช่วยเหลือ การให้และการยอมรับ รู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น สนใจในความรู้สึกของเพื่อน ยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.8.4.4 สภาพแวดล้อมห้องเรียน หมายถึง ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์ บริเวณทำกิจกรรมเพียงพอ บรรยากาศในห้องเรียนปลอดภัย สะดวกแสงสว่างเพียงพอ มีภูมิทัศน์สวยงาม มีมาตรการ ดูแลนักเรียนและมีการจัดบริการต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางด้านวิชาการ

1.8.4.5 ความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน หมายถึง ความภาคภูมิใจ ความรู้สึกที่นักเรียน นักศึกษามีต่อตนเองในทางที่ดีในวิชาชีพ มีความเคารพและยอมรับต่อวิชาชีพว่ามีความสำคัญ มีความสามารถ และใช้ความสามารถที่มีอยู่กระทำการสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย มีความเชื่อมั่นในตนเอง และใช้วิชาชีพอยู่อย่างมีเป้าหมาย

1.9 คำสำคัญ

แรงจูงใจ ประเภทวิชาคหกรรม ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ในครั้งนี้ได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาจาก ตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมารวบรวมและเรียบเรียงเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม
 - 2.1.1 หลักการของหลักสูตร
 - 2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 - 2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556
 - 2.1.4 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ
 - 2.1.5 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
 - 2.1.6 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
- 2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 ประเภทวิชาคหกรรม
 - 2.2.1 หลักการของหลักสูตร
 - 2.2.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 - 2.2.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2557
 - 2.2.4 สาขาวิชาการออกแบบเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ
 - 2.2.5 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
 - 2.2.6 สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 2.3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรม
 - 2.3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม

2.1.1 หลักการของหลักสูตร

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)

2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.1.2.1 เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรวิถีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2.1.2.2 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.1.2.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น

2.1.2.4 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

2.1.2.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ

2.1.2.6 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)

2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

2.1.3.1 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถเทียบโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่างๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำ แก้ปัญหาเฉพาะด้านและรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในคณะทำงานหรือมีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.1.3.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

1) ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามความเห็นสมควร

2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วันๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

2.1.3.3 หน่วยกิต ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

- 2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 4) รายวิชาที่ใช้ในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 5) การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยาการ ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง เท่ากับ 4 หน่วยกิต
- 6) การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.4 โครงสร้าง ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

- 1) หมวดวิชาทักษะชีวิต
 - 1.1) กลุ่มวิชาภาษาไทย
 - 1.2) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
 - 1.3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
 - 1.4) กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
 - 1.5) กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
 - 1.6) กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
- 2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ
 - 2.1) กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน
 - 2.2) กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ
 - 2.3) กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก
 - 2.4) ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ
 - 2.5) โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ
- 3) หมวดวิชาเลือกเสรี
- 4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาได้ตามความเหมาะสมของภูมิภาค ตามยุทธศาสตร์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องกำหนดรหัสวิชาจำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.1.3.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

1) เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎี และการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะ กระบวนการ คิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่าง ต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงานและการประกอบอาชีพอิสระ โดยการ จัดฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

2) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์ ทักษะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยาการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงาน ของรัฐ โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต กรณีสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชาในหมวดวิชา ทักษะวิชาชีพที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือ หน่วยงานของรัฐได้ โดยใช้เวลารวมกับการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

3) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น

2.1.3.6 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า บูรณาการความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้า การวางแผน การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ การ ดำเนินงาน การประเมินผลและการจัดทำรายงาน ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ลักษณะของโครงการนั้นๆ โดยการจัดทำโครงการดังกล่าว ต้องดำเนินการดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการ พัฒนาทักษะวิชาชีพที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชา ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้อง จัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ กรณีที่ใช้รายวิชาเดียว หากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะ วิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มี ชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น

2.1.3.7 การศึกษาระบบทวิภาคี

เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบัน กับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลา ส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต และพัฒนากำลังคนตามจุดหมายของหลักสูตร การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยนํารายวิชาทวิภาคีใน กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชาและเวลาที่ใช้ฝึก จัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัด และการประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้อาจนํารายวิชาอื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดร่วมด้วยก็ได้

2.1.3.8 การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือ เทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการ ประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2.1.3.9 การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษา และการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2.1.3.10 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์การทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ใช้กระบวนการ กลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน ทั้งนี้สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น

2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พ.ศ. 2556

2.1.3.11 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1) ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2) ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

3) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4) เข้าร่วมกิจกรรมและประเมินผ่านทุกภาคเรียน

2.1.3.12 การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาทักษะชีวิต สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้นๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพสาขาวิชา ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษาต่อ

ทั้งนี้การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2.1.3.13 การปรับปรุงแก้ไขพัฒนารายวิชากลุ่มวิชาและการอนุมัติหลักสูตร

1) การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) การอนุมัติหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3) การประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

4) การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.1.3.14 การประกันคุณภาพหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจน อย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

- 1) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
- 2) การบริหารหลักสูตร
- 3) ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา
- 4) ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยทุก 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)

2.1.4 สาขาวิชาแพชชั่นและสิ่งทอ

2.1.4.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

- 1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษาในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- 2) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพแพชชั่นและสิ่งทอให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- 3) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการและกระบวนการงานพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพแพชชั่นและสิ่งทอ
- 4) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในงานผลิตและบริการทางแพชชั่นและสิ่งทอตามหลักการและกระบวนการ ในลักษณะครบวงจรเชิงธุรกิจ โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม
- 5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านแพชชั่นและสิ่งทอในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ ใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น
- 6) เพื่อให้สามารถเลือก ใช้ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานอาชีพแพชชั่นและสิ่งทอ
- 7) เพื่อให้มีเจตคติและกิริยาที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด สามารถพัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.1.4.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาแพชชั่นและสิ่งทอ ประกอบด้วย

- 1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึก และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น

1.2) พฤติกรรมลักษณะนิสัย ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรักสามัคคี ขยัน ประหยัด อดทน การพึ่งตนเอง เป็นต้น

1.3) ทักษะทางปัญญา ได้แก่ ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

2.1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ

2.2) แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3) ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง

2.4) พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการ ด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1) วางแผนดำเนินงาน จัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

3.2) ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3.3) ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ

3.4) เลือกใช้และบำรุงรักษาวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ในงานออกแบบเสื้อผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้า อุตสาหกรรมเสื้อผ้า และธุรกิจเสื้อผ้า

3.5) วาดแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายบุรุษ สตรีและเด็ก

3.6) เลือกใช้วัสดุสิ่งทอในงานตัดเย็บเสื้อผ้า

3.7) วิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกาย

3.8) คิดคำนวณต้นทุนในการผลิต (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา,

2.1.5 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

2.1.5.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

- 1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษาในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- 2) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานของอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพอาหารและโภชนาการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- 3) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการและกระบวนการงานพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพอาหารและโภชนาการ
- 4) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในงานผลิตและบริการทางอาหารและโภชนาการตามหลักการและกระบวนการ ในลักษณะครบวงจรเชิงธุรกิจ โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม
- 5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านอาหารและโภชนาการในสถานประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระ ใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น
- 6) เพื่อให้สามารถเลือก/ใช้/ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานอาชีพอาหารและโภชนาการ
- 7) เพื่อให้มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด สามารถพัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.1.5.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ประกอบด้วย

- 1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 - 1.1) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น
 - 1.2) พฤติกรรมลักษณะนิสัย ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรักสามัคคี ขยัน ประหยัด อดทน การพึ่งตนเอง เป็นต้น
 - 1.3) ทักษะทางปัญญา ได้แก่ ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

2.1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ

2.2) แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

2.3) ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง

2.4) พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1) วางแผน ดำเนินงาน จัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

3.2) ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3.3) ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ

3.4) สื่อสาร แสวงหาความรู้เสริมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับเทคนิคในงานอาชีพ

3.5) ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานคหกรรมเพื่อการปฏิบัติงานวิชาชีพอาหารและโภชนาการ และใช้ในชีวิตประจำวัน

3.6) เลือกใช้และ/หรือประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงาน

3.7) ใช้หลักโภชนาการและหลักสุขาภิบาลในการประกอบอาหารและแปรรูปอาหาร และปฏิบัติการประกอบอาหารและแปรรูปอาหาร

3.8) บริการอาหารและเครื่องดื่มตามหลักการ

3.9) พัฒนางานอาชีพการประกอบอาหารและโภชนาการ

3.10) ประยุกต์ใช้ศิลปะและเทคโนโลยีในการออกแบบและจัดตกแต่งอาหาร (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)

2.1.6 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2.1.6.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษาในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

2) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

3) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการและกระบวนการงานพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์

4) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในงานผลิตและบริการทางคหกรรมศาสตร์ตามหลักการและกระบวนการ ในลักษณะครบวงจรเชิงธุรกิจ โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านคหกรรมศาสตร์ ในสถานประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระ ใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น

6) เพื่อให้สามารถเลือกใช้/ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์

7) เพื่อให้มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด สามารถพัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.1.6.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย

1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวทิตี ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น

1.2) พฤติกรรมลักษณะนิสัย ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรักสามัคคี ขยัน ประหยัด อดทน การพึ่งตนเอง เป็นต้น

1.3) ทักษะทางปัญญา ได้แก่ ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

2.1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ

2.2) แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

2.3) ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม
ทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง

2.4) พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการ
ด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

3.1) วางแผน ดำเนินงาน จัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดย
คำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

3.2) ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3.3) ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ

3.4) แสวงหาความรู้ เสริมสร้างความสัมพันธ์ และสื่อสารระหว่างภาษา
กับเทคนิคในงานอาชีพคหกรรมศาสตร์

3.5) วางแผนจัดการด้านการผลิตและการบริการงานคหกรรมศาสตร์

3.6) ประดิษฐ์และบริการงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

3.7) ดำเนินการจัดการธุรกิจเพื่อเพิ่มผลผลิต รักษาสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย
และความปลอดภัย

3.8) ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพคหกรรมศาสตร์

3.9) แก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการคิด ทักษะชีวิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

3.10) ใช้หลักธรรมทางศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมในวิชาชีพ
(สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 ประเภทวิชาคหกรรม

2.2.1 หลักการของหลักสูตร

2.2.1.1 เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนากำลังคนระดับ
เทคนิคให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรง
ตามความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2.2.1.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะ
ด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียน
สามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ
สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

2.2.1.3 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริง มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

2.2.1.4 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2.1.5 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.2.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2.2.1 เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.2.2.2 เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ

2.2.2.3 เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่างๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

2.2.2.4 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ

2.2.2.5 เพื่อให้มีปัญญา ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง ประยุกต์ใช้ความรู้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพ และการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง

2.2.2.6 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้นๆ

2.2.2.7 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

2.2.2.8 เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังสำคัญในด้านการผลิตและให้บริการ

2.2.2.9 เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.2.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2557

2.2.3.1 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถถ่ายโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในการวางแผน แก้ปัญหา และจัดการทรัพยากรในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการ ริเริ่มสิ่งใหม่ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ เป็นอิสระในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนหรือจัดการงานผู้อื่น มีส่วนร่วมที่เกี่ยวกับการวางแผน การประสานงานและการประเมินผล รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.2.3.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

1) การจัดการศึกษาในระบบปกติสำหรับผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาและสาขาวิชาตามที่หลักสูตรกำหนด ใช้ระยะเวลา 2 ปีการศึกษา ส่วนผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าต่างประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ใช้ระยะเวลาประมาณ 3 ปีการศึกษา

2) การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

2.1) ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

2.2.3.3 หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ระหว่าง 83 – 90 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ ดังนี้

1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

- 2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 4) รายวิชาที่ใช้ในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 5) การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยากร ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง เท่ากับ 4 หน่วยกิต
- 6) การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.2.3.4 โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

- 1) หมวดวิชาทักษะชีวิต
 - 1.1) กลุ่มทักษะภาษาและการสื่อสาร
 - 1.2) กลุ่มทักษะการคิดและการแก้ปัญหา
 - 1.3) กลุ่มทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิต
- 2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ
 - 2.1) กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน
 - 2.2) กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ
 - 2.3) กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก
 - 2.4) ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ
 - 2.5) โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ
- 3) หมวดวิชาเลือกเสรี
- 4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามกำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน สามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาได้ตามความเหมาะสมตามยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.2.3.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎี และการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร การใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงาน และการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์ ทักษะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยากร รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของ รัฐ โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต โดยให้นำรายวิชาในหมวด วิชาทักษะวิชาชีพที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือ หน่วยงานของรัฐได้โดยใช้เวลารวมกับการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น

2.2.3.6 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า บูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจในลักษณะ งานวิจัย ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้า การวางแผน การกำหนดขั้นตอนการ ดำเนินการ การดำเนินงาน การประเมินผล และการจัดทำรายงาน ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้นๆ โดยการจัดทำโครงการดังกล่าวต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการ พัฒนาทักษะวิชาชีพในภาคเรียนที่ 3 และหรือภาคเรียนที่ 4 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กรณีที่ ใช้รายวิชาเดียวหากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น

2.2.3.7 การศึกษาระบบทวิภาคี

การศึกษาระบบทวิภาคีเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ตามจุดหมายของหลักสูตร สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องนำรายวิชาทวิภาคีในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก ไปร่วมกำหนดรายละเอียดของรายวิชา ได้แก่ จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา คำอธิบายรายวิชา เวลาที่ใช้ฝึกและจำนวนหน่วยกิตให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งสมรรถนะวิชาชีพของสาขาวิชา พร้อมจัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา ทั้งนี้อาจนำรายวิชาชีพอื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดรวมด้วยก็ได้

จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงที่ใช้ฝึกอาชีพของแต่ละรายวิชาทวิภาคีให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด และให้รายงานการพัฒนาวิชาให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.2.3.8 การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องมีพื้นฐานความรู้และคุณสมบัติ ดังนี้

1) พื้นความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่างประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในหลักสูตร สาขาวิชาและการตัดสินผลการเรียนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 พ.ศ. 2558

2) คุณสมบัติ

คุณสมบัติของผู้เข้าเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 พ.ศ. 2558

2.2.3.9 การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 พ.ศ. 2558

2.2.3.10 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเอง การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์การทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผลและปรับปรุงการทำงาน ทั้งนี้สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น

ข) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 พ.ศ. 2558

2.2.3.11 การจัดแผนการเรียน

การจัดทำแผนการเรียน เป็นการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรที่จะดำเนินการสอนในแต่ละภาคเรียน โดยจัดอัตราส่วนการเรียนรู้อาชีพต่อภาคปฏิบัติในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพ ประมาณ 40 : 60 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) จัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียน โดยคำนึงถึงรายวิชาที่ต้องเรียนตามลำดับก่อน – หลัง ความง่าย – ยาก ของรายวิชา ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของรายวิชา รวมทั้งรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการศึกษาร่วมกัน เพื่อเรียนเป็นงานและหรือชิ้นงานในแต่ละภาคเรียน

2) จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาชีพเลือกและวิชาเลือกเสรี ตามความถนัด ความสนใจ เพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

3) รายวิชาทวิภาคี หรือการนำรายวิชาไปเรียนและฝึกในสถานประกอบการ/แหล่งวิทยาการ เพื่อพิจารณากำหนดรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่ตรงกับลักษณะงานของสถานประกอบการ/แหล่งวิทยานั้นๆ

4) รายวิชาโครงการ สามารถจัดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 3 หรือ 4 ครั้งเดียว จำนวน 4 หน่วยกิต หรือจัดให้ลงทะเบียนเรียนเป็น 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 3 และภาคเรียนที่ 4 รวม 4 หน่วยกิต ตามเงื่อนไขของหลักสูตรนั้นๆ

5) กิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้กำหนดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้ในแต่ละภาคเรียน โดยนักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

6) จำนวนหน่วยกิตรวมในแต่ละภาคเรียน ในแต่ละภาคเรียนปกติสำหรับการลงทะเบียนเต็มเวลาให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ส่วนการลงทะเบียนในภาคฤดูร้อนให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต ทั้งนี้เวลาในการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ย ไม่ควรเกิน 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2.2.3.12 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1) ได้รายวิชาและจำนวนหน่วยกิตสะสมในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา และตามแผนการเรียนที่สถานศึกษากำหนด

2) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

3) ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4) ได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ “ผ่าน” ทุกภาคเรียนตามแผนการเรียนที่สถานศึกษากำหนด

2.2.3.13 การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาทักษะชีวิต

สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้นๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ

สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะในแผนการจัดการเรียนรู้ และหรือพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐานการศึกษวิชาชีพสาขาวิชา ตลอดจนความชำนาญเฉพาะด้านของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี

สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความชำนาญเฉพาะด้านของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษาต่อ

ทั้งนี้ การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนให้ เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2.2.3.14 การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชา กลุ่มวิชา และการอนุมัติหลักสูตร

1) การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษา โดยเห็นความชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) การอนุมัติหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3) การประกาศใช้หลักสูตร ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

4) การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.2.3.15 การประกันคุณภาพหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจน อย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

1) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

2) การบริหารหลักสูตร

3) ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา

4) ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมิน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยทุก 5 ปี

2.2.4 สาขาวิชาการออกแบบเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ

2.2.4.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

2) เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการของงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพเทคโนโลยีออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

3) เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านเทคโนโลยีออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

4) เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานเทคโนโลยีออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

6) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานเทคโนโลยีออกแบบแพชชั่นและสิ่งทอในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้

7) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มี ความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

2.2.4.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีออกแบบแพชชั่นและสิ่งทอ ประกอบด้วย

1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่

1.1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ เช่น ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึก และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น

1.2) ด้านพฤติกรรมลักษณะนิสัย เช่น ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความรักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ เชื่อมั่นในตนเอง ยืนหยัดต่อตนเอง พึ่งตนเอง ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.3) ด้านทักษะทางปัญญา เช่น ความรู้ในหลักทฤษฎีความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น

2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่

2.1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน และเพื่อพัฒนางานอาชีพ

2.2) แก้ไขปัญหาและพัฒนางานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3) มีบุคลิกภาพและคุณลักษณะเหมาะสมกับการปฏิบัติงานอาชีพ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

2.4) ประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ ประสบการณ์และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานอาชีพ

3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่

3.1) วางแผน ดำเนินงาน จัดการและพัฒนางานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม และหลักความปลอดภัย

3.2) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่อพัฒนางานอาชีพ

3.3) ประยุกต์ใช้หลักการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานอาชีพ

- 3.4) เลือกใช้และบำรุงรักษา เครื่องมืออุปกรณ์ในงานออกแบบแพชั่นและสิ่งทอ
- 3.5) ใช้เทคนิคการออกแบบแพชั่นและสิ่งทอขั้นสูง
- 3.6) เลือกใช้วัสดุในงานออกแบบแพชั่นและสิ่งทอ
- 3.7) วิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ในงานออกแบบแพชั่นและสิ่งทอ
- 3.8) ผลิตผลิตภัณฑ์แพชั่นและสิ่งทอด้านแบบ
- 3.9) ดำเนินธุรกิจในงานออกแบบแพชั่นและสิ่งทอ
- 3.10) ใช้เทคนิคการนำเสนอผลงานออกแบบแพชั่นและสิ่งทอ
- 3.11) ตรวจสอบและควบคุมคุณภาพงานออกแบบแพชั่นและสิ่งทอ

2.2.5 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

2.2.5.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

- 1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา และทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- 2) เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการของงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพอาหารและโภชนาการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
- 3) เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านอาหารและโภชนาการ
- 4) เพื่อให้สามารถวางแผนดำเนินงาน จัดการงานอาชีพด้านอาหารและโภชนาการตามหลักการและกระบวนการ
- 5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานวิชาชีพด้านอาหารและโภชนาการ
- 6) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านอาหารและโภชนาการในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้
- 7) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

2.2.5.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิมหาวิทยาลัยประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ประกอบด้วย

- 1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่

1.1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ เช่น ความเสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต กตัญญูต่อเวที อดกลั้น ละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น

1.2) ด้านพฤติกรรมลักษณะนิสัย เช่น ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความรักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ เชื้อมั่นในตนเอง ขยัน ประหยัด อุตุน พึ่งตนเอง ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.3) ด้านทักษะทางปัญญา เช่น ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่

2.1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน และเพื่อพัฒนางานอาชีพ

2.2) แก้ไขปัญหาและพัฒนางานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.3) มีบุคลิกภาพและคุณลักษณะเหมาะสมกับการปฏิบัติงานอาชีพ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

2.4) ประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริม และพัฒนางานอาชีพ

3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่

3.1) วางแผน ดำเนินงาน จัดการและพัฒนางานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม และหลักความปลอดภัย

3.2) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่อพัฒนางานอาชีพ

3.3) แสดงความรู้ในหลักการทฤษฎีของสาขาวิชาอาหารและโภชนาการอย่างกว้างขวาง

3.4) ใช้หลักการจัดการและกระบวนการ วางแผน ดำเนินงาน จัดการงานอาชีพด้านอาหารและโภชนาการ

3.5) ประกอบอาหาร แปรรูปอาหาร ตามหลักโภชนาการด้วยกระบวนการวิทยาศาสตร์

3.6) พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารโดยใช้กระบวนการวิจัย

3.7) พัฒนาอาชีพด้านอาหารและโภชนาการสู่มาตรฐานสากล

3.8) คิด วิเคราะห์ เสนอแนวทางการแก้ปัญหาตามหลักการของงานอาชีพด้านอาหารและโภชนาการ

3.9) ดูแลรักษาและเสริมสร้างสุขอนามัยในการจัดเตรียม ประกอบ เก็บรักษา ควบคุมคุณภาพอาหารตามมาตรฐานสากล

3.10) ประยุกต์ ใช้ อุปกรณ์เครื่องมือและบำรุงรักษาพื้นที่สำหรับผลิตอาหาร โดยคำนึงถึงความประหยัดและความปลอดภัย

3.11) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานระหว่างผู้ร่วมงานและผู้รับบริการ

2.2.6 สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์

2.2.6.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

- 1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา และทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- 2) เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการของงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
- 3) เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านคหกรรมศาสตร์สามารถนำไปประกอบอาชีพเชิงธุรกิจ
- 4) เพื่อให้สามารถในการจัดการ การพัฒนาตนเอง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้อย่างต่อเนื่อง
- 5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานบูรณาการความรู้ ทักษะมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ
- 6) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานคหกรรมศาสตร์ในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้
- 7) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

2.2.6.2 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิมหาวิทยาลัยประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ประกอบด้วย

- 1) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่
 - 1.1) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ เช่น ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวทีกี่ ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น
 - 1.2) ด้านพฤติกรรมลักษณะนิสัย เช่น ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความรักสามัคคี มีมนุษยสัมพันธ์ เชื่อมั่นในตนเอง ชยัน ประหยัด อดทน พึ่งตนเอง ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
 - 1.3) ด้านทักษะทางปัญญา เช่น ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

- 2) ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่
 - 2.1) สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันและเพื่อพัฒนางานอาชีพ
 - 2.2) แก้ไขปัญหาและพัฒนางานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
 - 2.3) มีบุคลิกภาพและคุณลักษณะเหมาะสมกับการปฏิบัติงานอาชีพและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น
 - 2.4) ประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานอาชีพ
- 3) ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่
 - 3.1) วางแผน ดำเนินงาน จัดการและพัฒนางานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม และหลักความปลอดภัย
 - 3.2) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่อพัฒนางานอาชีพ
 - 3.3) การจัดการเชิงธุรกิจ ควบคุมคุณภาพ
 - 3.4) มีทักษะในการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
 - 3.5) ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีมนุษยสัมพันธ์

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรม

2.3.1.1 ความหมายของคหกรรมศาสตร์

คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการจัดการทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ด้วยหลักการและเหตุผล เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการอาชีวศึกษาที่บูรณาการจากศาสตร์หลายด้าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ซึ่งต้องใช้ความรู้ ความสามารถเฉพาะทาง ซึ่งมีผู้นิยมของคหกรรมศาสตร์ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของ คหกรรมศาสตร์ ว่า เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

นภสร (2557) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่บูรณาการมาจากการดำรงชีวิตของมนุษย์ ครอบครัว สังคม โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

รติกร (2551) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ว่าด้วยการใช้ การพัฒนา และการจัดการทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อประโยชน์สุขของบุคคล ครอบครัว สถาบัน และชุมชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งการศึกษาวิจัยในทางวิทยาศาสตร์และศิลปะในแขนงต่างๆ ของชีวิตครอบครัว ซึ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งทางกาย ทางใจ ทางเศรษฐกิจและสังคม สถาบันการศึกษาในประเทศไทยที่มีการสอนคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่แบ่งเนื้อหาสาระของคหกรรมศาสตร์ไว้ 4 กลุ่ม คือ อาหารและโภชนาการ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย พัฒนาการครอบครัวและเด็ก และศิลปะประดิษฐ์

วรารณ (2554) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้อันหลากหลายทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันและสังคม

ศักรินทร์ (2557) คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมีจุดเริ่มต้นอยู่ที่บ้านหรือครอบครัว เพื่อมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรมนุษย์ วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลต่อมาคหกรรมศาสตร์ได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับโลก เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพของคนที่สามารถบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สังคมประเทศ และสังคมโลก

อัครพล (2556) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการงานอาชีพ ที่ดีขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว ตลอดจนสังคม

สรุป คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกิดจากการบูรณาการความรู้จากหลายสาขาวิชาเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ และสิ่งแวดล้อม ที่พัฒนาคุณภาพชีวิต การงานอาชีพ หรือเป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม ชุมชน

2.3.1.2 ความสำคัญของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีวิธีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มุ่งสร้างปัญญาและลักษณะของชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตเพื่อตนเอง ฟังพาดตนเองได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวม ซึ่งมีผู้นิยมของ ความสำคัญของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ปิยะธิดา และคณะ (2556) ได้กล่าวว่า อาชีพต่างๆ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งสิ้น คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาหนึ่งในหลายๆ สาขาวิชาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก เป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาในด้านปัจจัยสี่ อันเป็นพื้นฐานความต้องการของมนุษย์และการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คหกรรมศาสตร์จึงสามารถที่จะนำเอาหลักวิชาไปประกอบงานวิชาชีพได้ในหลายลักษณะ ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน ประกอบธุรกิจประเภทเสื้อผ้า อาหาร งานประดิษฐ์ รับเลี้ยงเด็ก เป็นต้น

ศักรินทร์ (2557) ได้กล่าวว่า วิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาด้านครอบครัว และสังคมของประเทศ เพราะผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์นี้ย่อมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความสุข สร้างความอบอุ่นในครอบครัว รวมถึงสร้างพลังในชุมชนให้เข้มแข็งพร้อมรับภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศไทยได้อีกในอนาคต

สรูป คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญสัมพันธ์กับศาสตร์สาขาอื่นเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ เนื่องจากคหกรรมศาสตร์ที่จะต้องนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพที่สมบูรณ์ วิชาคหกรรมศาสตร์ในปัจจุบันเน้นในเรื่องการจัดการพัฒนาทรัพยากรของแต่ละครอบครัว เพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุขทั้งครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

2.3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้างต้นผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อกำหนดปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษา ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

2.3.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อาจมีอิทธิพลมาจากปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา ความศรัทธาต่อสถานศึกษา และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) เพศ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพศไว้ ดังนี้

นภษร (2557) กล่าวว่า เพศที่แตกต่างกันอาจมีผลทำให้เกิดการรับรู้ ความสนใจ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติที่แตกต่างกัน

ปิยะรัตน์ (2550) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย พบว่า เพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเรามีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จจึงมีความสำคัญต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

อรฉาย (2550) กล่าวว่า เพศมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและเลือกอาชีพ เพศชายและเพศหญิงจะมีการตัดสินใจที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเพศชายจะสนใจอาชีพที่มีรายได้ มีความก้าวหน้า มีอิสระและต้องหาความรู้เพิ่มเติม เพศหญิงจะสนใจอาชีพที่มีเกียรติทางสังคม มีอัตราการศึกษาต่อที่สูงกว่าเพศชาย

อัครพล (2556) กล่าวว่า เพศ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบ แสดงถึงลักษณะที่สามารถวัดได้ไม่ขึ้นอยู่กับเวลา เป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการพิจารณา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคล และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้

สรุปล เพศเป็นตัวแปรที่แสดงถึงอาจมีผลทำให้เกิดการปฏิบัติที่ต่างต่างกัน ลักษณะภูมิหลังของนักเรียนนักศึกษาที่สามารถวัดได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับกาลเวลา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคล และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้

2) สาขาวิชาที่ศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าคุณคนนั้นมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในด้านใด เพราะได้รับความรู้และการศึกษาด้านนั้นจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา ไว้ ดังนี้

จิตต์ภิญญา (2551) กล่าวว่า สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นการแบ่งกลุ่มโดยอาศัยเกณฑ์พิจารณาจากหลักสูตรของแต่ละคณะ ดังนั้นในแต่ละกลุ่มสาขาจึงมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในด้านหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย รายวิชา เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และส่งผลให้กระบวนการหล่อหลอมนิสัย นักศึกษาของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา มีความแตกต่างกัน

นภษร (2557) กล่าวว่า สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้ความสามารถของบุคคลที่ศึกษาในสาขาวิชาชีพนั้นๆ นักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ต่างกันอย่างมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ไม่เท่ากัน ซึ่งอาจส่งผลต่อการมีเจตคติ ค่านิยม และการตัดสินใจในการประกอบอาชีพที่ต่างกันไป

สรุปล กลุ่มสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้ความสามารถของบุคคลที่ศึกษาในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษามีความชัดเจนถึงเป้าหมายในชีวิตภายหลังจากจบการศึกษา ทำให้เกิดความตั้งใจในการเรียน เกิดความคิด ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพ

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้ความสามารถของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนหรือคะแนนเฉลี่ยสะสมจากการประเมินของครูผู้สอน ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ปิยะรัตน์ (2550) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนรู้อวิชานั้นแล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีความหมายเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

นภสร (2557) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้สามารถแยกกลุ่มของนักเรียนออกเป็นระดับต่างๆ เช่น สูง กลาง และต่ำ นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเป็นสิ่งที่พยากรณ์โอกาสทางการศึกษาและเจตคติของนักศึกษาได้อีกด้วย

ภารดี (2556) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้อย่างเป็นการแสดงผลงานจากการทำแบบทดสอบหรือการปฏิบัติงานในวิชาต่างๆ ที่ผู้สอนมอบหมายตามหลักสูตร และผลของการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะแยกกลุ่มของนักเรียนที่ถูกประเมินออกเป็นระดับต่างๆ ซึ่งมี 5 ระดับ คือ ระดับอ่อนมาก มีคะแนนน้อยกว่า 2.0 ระดับอ่อน มีคะแนนตั้งแต่ 2.00 – 2.50 ระดับปานกลาง มีคะแนนตั้งแต่ 2.51 – 3.00 ระดับดี มีคะแนนตั้งแต่ 3.01 – 3.50 และระดับดีมาก มีคะแนนตั้งแต่ 3.51 – 4.00

สมศักดิ์ (2554) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้สติปัญญาและสมรรถภาพทางสมองที่ได้รับมาจากการสั่งสอน แสดงออกมาในรูปความสำเร็จสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย และใช้แบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

สรุปล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้อย่างมีความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะด้านวิชาการของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบทดสอบ หรือประเมินได้จากงานที่ได้รับมอบหมาย หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่มิมีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาด้วย

4) ความศรัทธาต่อสถานศึกษา เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้สึกทางด้านบวกหรือทางด้านลบ ต่อสถานศึกษา ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ซึ่งมีผู้ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความศรัทธาต่อสถานศึกษาไว้ ดังนี้

ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่า ศรัทธาหรือความ เชื่อ เป็นความนึกคิดหรือเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลอันเป็น แนวโน้มให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตามความคิดและความเข้าใจนั้นๆ ดังนั้น ศรัทธาต่อสถาบันมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

สรุป ศรัทธาต่อสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่แสดงถึงความรู้สึก ทางด้านบวก หรือทางด้านลบต่อสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลด้านศรัทธาต่อสถานศึกษา เป็นสิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาด้วย

5) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษา เป็นสิ่ง ที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดให้แก่ลูก อาชีพของผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกัน ย่อมแสดงถึงความ พร้อมที่อยากจะให้บุตรของตนได้ศึกษาในสถานศึกษาที่ตนคิดว่ามีความเหมาะสม และความพร้อม ของตัวนักศึกษาควบคู่กัน อาจเป็นปัจจัยส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ดังนี้

ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูก มักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่สติปัญญาให้แก่ ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่ง ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็น ส่วนหนึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

อัครพล (2556) ได้ศึกษา ทศนคติ ต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้กล่าวว่า การศึกษาของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการกระตุ้นการศึกษาของลูก เพราะระดับการศึกษาของนักศึกษาที่ ได้รับจากผู้ปกครองนั้นเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการวิจัยด้านต่างๆ ดังนั้นการศึกษา ของผู้ปกครองจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการวิจัยในครั้งนี้

สรุป ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ความต้องการของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อชีวิตเด็ก ในบรรยากาศของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และ ลูก ซึ่งประกอบด้วยความรัก ความเข้มงวด และลูกเป็นความหวังของพ่อแม่ส่วนใหญ่หวังพึ่งพาอาศัย ในอนาคต

2.3.2.2 ปัจจัยภายใน

1) ความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาชีพที่เรียน

ความรู้ เป็นความสามารถทางสติปัญญาที่จะรับรู้ จำ และเข้าใจบางเรื่อง หรือบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายบางประการ ซึ่งนักศึกษาจะต้องนำความรู้ด้านวิชาชีพคหกรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนนักศึกษา ดังนี้

ทองไบ (2550) กล่าวว่า ความรู้เป็นสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการคิด การเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ ได้โดยไม่จำกัดช่วงเวลา หรือกล่าวได้ว่าเป็นสารสนเทศที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับเราในการนำไปใช้งาน ซึ่ง แบ่งประเภทของความรู้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1.1) ความรู้ที่อยู่ในวัตถุ (Artifact) เช่น โทรศัพท์มือถือ ปากกา หนังสือ วัสดุ มีความรู้ผู้นั้น

1.2) ทักษะ (Skill) ในที่นี้หมายถึงความรู้ที่ได้จากการฝึกฝน ไม่ใช่แค่ความรู้ธรรมดา หรือเพียงท่องจำได้เท่านั้น

1.3) สามัญสำนึก (Heulistics, Commonsence) เป็นความรู้บางอย่างหนึ่ง ซึ่งหลายๆ ครั้งเราไม่แน่ใจว่าถูกหรือผิดก็ต้องลอง

1.4) ประสบการณ์ (Experience) เป็นความรู้บางอย่างหนึ่ง เป็นความรู้ tacit ถ้าเราดึงออกมาได้เป็น explicit เราก็จะรู้เข้าใจมันอย่างดี แต่หลายๆเรื่องเราอธิบายไม่ได้ แต่เรามีประสบการณ์ เวลาทำเรานำประสบการณ์มาใช้เป็นความรู้

1.5) พรสวรรค์ (Natural Talent) เป็นความรู้บางอย่างหนึ่ง คนบางคน จะเล่นดนตรีได้เก่งมากเพราะหุติมาแต่กำเนิด อย่างเช่น โมซาร์ท (Mozart)

Bloom (1956) กล่าวว่า ความรู้เป็นบรรดาข้อเท็จจริงที่มนุษย์ได้รับเกี่ยวกับสถานที่ เหตุการณ์ สิ่งของและบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์การสังเกตหรือการค้นคว้า โดยเก็บรวบรวมสะสมไว้และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกเอาสิ่งที่จำได้ออกมาให้ปรากฏได้ สังเกตได้ชัดได้ ซึ่ง Bloom (1956) ได้แบ่งระดับความรู้ เป็น 6 ระดับ จากชั้นที่ง่าย ไปสู่ชั้นที่ยาก ดังนี้

1.1) ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความสามารถทางสมองในอันที่จะคงไว้ หรือรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวต่างๆ ที่บุคคลได้รับรู้เข้าใจในสมอง การวัดว่าบุคคลที่มีความสามารถในการจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ให้ดูที่ว่าคุณคนนั้นสามารถเลือกได้ซึ่งสิ่งที่จะจำไว้เพียงใด

1.2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้อื่นรู้เจตนาของตน และตนเองรู้ความหมาย ความปรารถนาของผู้อื่น

1.3) การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ ความจำ และความเข้าใจไปใช้ในการแก้ปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล ความสามารถในการนำไปใช้ไม่ได้หมายความว่าเรียนรู้อะไรไปทำตามวิธีที่ได้รับไปเลียนแบบ แต่ความสามารถในการนำไปใช้ในการแก้ปัญหาซึ่งเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นความสามารถนำสิ่งที่ได้จากการเรียนการสอนไปแก้ไขสถานการณ์ให้ลุล่วงไป

1.4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราวใดๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ

1.5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการประกอบส่วนย่อยๆ ให้เข้ากันได้เป็นเรื่องเป็นราว เป็นความสามารถในการพิจารณาเรื่องราวในหลายๆลักษณะ แล้วนำมาจัดระบบโครงสร้างเสียใหม่ ให้เกิดสิ่งใหม่ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม

1.6) การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินตีราคา โดยอาศัยหลักเกณฑ์ (Criteria) และมาตรฐาน (Standard) ที่วางไว้

สรุป ความรู้ เป็นความเข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายที่ผ่านกระบวนการคิด การเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับความรู้อื่นจนเกิดเป็นความเข้าใจและนำไปใช้ แบ่งประเภทของความรู้เป็น 5 กลุ่มคือ ความรู้ที่อยู่ในวัตถุ ทักษะ สามัญสำนึก ประสบการณ์ พรสวรรค์ ซึ่งแบ่งระดับความรู้ เป็น 6 ระดับ จากขั้นที่ง่าย ไปสู่ขั้นที่ยาก คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า

2.3.2.3 ปัจจัยภายนอก

1) การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีคุณภาพจะส่งผลต่อความรู้สึกหรืออารมณ์ ก่อให้เกิดมิตรภาพ กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น รู้สึกอิสระ อาจส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเข้าชั้นเรียน ดังนี้

เสาวลักษณ์ และมานิตย์ (2554) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรทำความเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเฉพาะการทำงานของสมองซึ่งเป็นกลไกการเรียนรู้ที่สำคัญ แนวคิดจากกลไกการเรียนรู้จะช่วยให้เข้าใจระบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งแนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จย่อมมีองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณาทั้งในด้านตัวผู้เรียน และคุณสมบัติของผู้สอน อันได้แก่ คุณภาพของการจัดการเรียนการสอน การสอน และเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน การพิจารณาจัดขั้นตอนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถได้อย่างแท้จริง ก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้สอนต้องตระหนักในการจัดวางแผนการสอนระยะยาว และระยะสั้นให้สอดคล้องกัน รวมทั้งการพิจารณารายละเอียดขององค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน

นับตั้งแต่การเข้าใจหลักการและทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอน การเลือกหรือสร้างสรรค์วิธีการสอน และเทคนิคการสอน รวมทั้งความเข้าใจกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสื่อการสอน บทบาทของผู้สอน และผู้เรียน รวมทั้งลักษณะของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรมีโอกาสในการจัดการเรียนรู้อย่างครบวงจร

อัครพล (2556) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรทำความเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเฉพาะการทำงานของสมอง ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณา ทั้งในด้านตัวผู้เรียน และคุณสมบัติของผู้สอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ รู้เป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตร มีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสามารถประเมินผลการเรียนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน และการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุป การจัดการเรียนการสอน เป็นการตั้งใจกระทำให้เกิดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผู้สอนที่สอนอย่างมีหลักการมีความรู้และมีทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความหมาย และมีคุณค่า ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนหรือที่เรียกกันว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและสัมฤทธิ์ผล

2) การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ต้องจัดให้ครอบคลุมกับภาระงาน การศึกษาทุกด้าน ซึ่งเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาต่อยอดไปสู่ศักยภาพสูงสุด เป็นปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน นักศึกษา เพื่อสร้างให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งจรรยา (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ดังนี้

2.1) หลักสูตร ควรพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญๆ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลมีโอกาสนำข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร หลักสูตรควรส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็น สร้างความมั่นใจและให้กำลังใจในการเรียนรู้ เป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

2.2) หลักสูตร ควรส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรมสังคม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อและวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีอิทธิพลต่อตัวบุคคลและสังคม สถานศึกษาต้องพัฒนาหลักคุณธรรมและความอิสระของผู้เรียนมีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูลและเป็นอิสระ เข้าใจในความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยรวม สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรม มีความเสมอภาค มีความตระหนัก

เข้าใจ และยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับส่วนตน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลก

2.3) หลักสูตรที่มีคุณภาพต้องเป็นหลักสูตรที่พัฒนามาจากข้อมูลสารสนเทศด้านต่างๆ ของสถานศึกษาและชุมชน มีการระดมทรัพยากรทั้งของสถานศึกษาและชุมชนมาใช้อย่างคุ้มค่า เติบโตตามศักยภาพ ซึ่งบทบาทของหลักสูตรมีหลายประการ คือ

2.3.1) เป็นข้อกำหนดที่ทุกคนในสถานศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และพัฒนาให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสถานศึกษาและท้องถิ่น

2.3.2) เป็นเอกสารที่บุคคลภายนอกหรือหน่วยงานต่างๆ มีไว้ใช้ประโยชน์ในกรณีที่ต้องการศึกษาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.3.3) เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อประเมินให้สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริงของสถานศึกษา

สรุป การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน ควรจัดโดยคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ด้วยความสุข มีความรู้ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญๆ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็น เป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรมสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน

3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักศึกษากับครูผู้สอน

สมศักดิ์ (2554) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในชั้นเรียนกับความรับผิดชอบ และเมโนคติของตนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 จำนวน 263 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความรับผิดชอบสูงที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์แบบปล่อยปละละเลยมีความรับผิดชอบต่ำที่สุด และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบของนักเรียนแบบอิตาเลียนกับแบบปล่อยปละละเลยสัมพันธ์กับความรับผิดชอบในทางลบ

พรณี (2550) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียนสนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

จุฑามาศ (2550) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างครูที่ดี มีความเป็นกันเอง หรือเป็นแบบ ประชาธิปไตยมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่าความสัมพันธ์ระหว่าง นักเรียนกับครูน่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมาเรียนของนักเรียนด้วย

4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สายม่าน (2554) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อนสัมพันธ์ภาพ อันดีไว้ ดังนี้ แสดงกริยายิ้มแย้ม แจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังผู้อื่นพูด แสดงกริยารับ ฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดผู้อื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับ อารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสม ไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลและจดจำข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

ณัฐสุดา (2551) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญ ต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ถ้านิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ ได้รับการยอมรับนับถือ จากเพื่อน นิสิตสามารถเรียนรู้บทบาทของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ช่วยให้เกิด ความรู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นคง เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่ดีสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

จันทิมา (2553) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมในวิทยาลัยมีส่วนทำให้นักศึกษา มีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนอิทธิพลของเพื่อน วัฒนธรรมของนักศึกษา เช่น การแต่งกาย บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน

ปิยะรัตน์ (2550) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่ดีมี ผลทำให้นักเรียนมีการพัฒนาบุคลิกภาพในหลายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ความมั่นคงใน ตัวเอง การเข้าสังคม เป็นต้น ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

สรุป สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนเป็นองค์ประกอบ หนึ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในสถานศึกษา การปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ช่วยให้เกิดความ เชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่ดีสามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียน

5) ความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน

ความภาคภูมิใจมีความสำคัญต่อความสุขและการประสบความสำเร็จ ในวิชาชีพ ซึ่งมีผลกระทบต่ออารมณ์ บุคลิกภาพ กระบวนการทางความคิด ความปรารถนา การ ประเมินคุณค่าตนเอง การตั้งเป้าหมายในชีวิต การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ตลอดจนการรับรู้ ภายนอกและมีปฏิกิริยาตอบสนอง ดังนี้

อัมพา (2551) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจเป็นการประเมินทัศนคติของบุคคล ในการตัดสินใจในด้านคุณค่า ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือความรู้สึกของการมีความสำคัญ ความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถ ความรู้สึกของการมีอำนาจ ความรู้สึกของการมีคุณธรรม โดยได้แบ่ง องค์ประกอบของความภาคภูมิใจออกเป็น 2 ส่วน คือ การยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งเป็นความรู้สึกภาคภูมิใจ ที่ได้รับการมีความเชื่อมั่นในตนเองและทำให้เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ และ ความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการประเมินของแต่ละบุคคลที่สามารถเผชิญและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

สุธาสิณี (2550) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ เป็นการประเมินคุณค่าของ ตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ทัศนคติเกี่ยวกับการยอมรับตนเองด้วยความเชื่อมั่นในตนเองว่า ตนเองเป็น บุคคลที่มีคุณค่า เป็นคนสำคัญ มีความสามารถ เป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และประสบความสำเร็จ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งบุคคลที่มีความภาคภูมิใจจะรับรู้คุณค่าของตนตามความจริง ตระหนักถึงศักยภาพ ที่แท้จริงของตน มีความสามารถในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ มีจิตใจที่เปิดกว้างและยอมรับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งสามารถแสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ส่วนบุคคลที่ไม่มีความภาคภูมิใจใน ตนเองจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มองตนในแง่ลบ มีความเครียดและวิตกกังวลสูง ไม่มีความพยายาม ทำงานที่ยากลำบาก มักเป็นผู้ตามมากกว่าการเสนอความคิดเห็น มีแนวโน้มโทษผู้อื่นและไม่สามารถ ยอมรับการวิจารณ์จากบุคคลอื่นได้

กรประภา (2553) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ เป็นการประเมินคุณค่า ของตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองเกี่ยวกับการยอมรับตนเองด้วยความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นบุคคล ที่มีคุณค่าเป็นคนสำคัญ มีสมรรถภาพในการกระทำสิ่งต่างๆ มีความเชี่ยวชาญและมีความสามารถ ประสบความสำเร็จที่ตั้งเป้าหมายไว้

อัศรพล (2556) กล่าวว่า ความภาคภูมิใจ มีความสำคัญต่อความสุข และการประสบความสำเร็จในวิชาชีพ ซึ่งความภาคภูมิใจเป็นการประเมินคุณค่าของตนเอง ความรู้สึกที่ ดีต่อตนเอง ตระหนักถึงศักยภาพที่แท้จริงของตน มีจิตใจที่เปิดกว้างและยอมรับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งสามารถแสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มีสมรรถภาพในการกระทำสิ่งต่างๆ มีความ เชี่ยวชาญและมีความสามารถประสบความสำเร็จที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้สึกของการมี ความสำคัญ ความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถ ความรู้สึกของการมีอำนาจ ความรู้สึกของการมีคุณธรรม

สรูป ความภาคภูมิใจ มีความสำคัญต่อความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง ในทางที่ดีในวิชาชีพ มีความเคารพและยอมรับต่อวิชาชีพว่ามีความสำคัญ มีความสามารถและใช้ ความสามารถที่มีอยู่กระทำการต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย มีความเชื่อมั่นในตนเอง และใช้วิชาชีพอยู่อย่างมีเป้าหมาย

6) สภาพแวดล้อมห้องเรียน

ชูศรี (2552) ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา ทั้งร่างกายและจิตใจ อารมณ์สังคม สภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาที่ดี จะกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่จุดหมายตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

ปฎิภา (2555) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ หมายถึง การจัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบความเป็นไปได้ และความเหมาะสมของห้องเรียนวัสดุที่ใช้และความสามารถในการจัดของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ภายนอกห้องเรียน เช่น สนาม อาคารเรียน อาคารประกอบการ สวนหย่อม สนามกีฬาเครื่องเล่นสนาม ที่พักผ่อนควรจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีความเหมาะสมกับที่ตั้งของโรงเรียนความปลอดภัยในสนามเด็กเล่น และบริเวณโรงเรียน ตลอดจนการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่นสวยงาม เพื่อให้เป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของสมาชิกในโรงเรียนต่อไป จึงเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านอาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญส่งเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนดีขึ้น

จุฑามาศ (2550) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมด้านที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความเหมาะสม ได้แก่ ที่พัก หอพักนักศึกษา อาคารเรียนที่เหมาะสมปลอดภัยและมีอุปกรณ์สอนอยู่ในห้องเรียนเพื่อสะดวกในการนำมาใช้ สภาพภายในห้องเรียนต้องให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย การจัดสภาพแวดล้อมด้านที่พักอาศัยหรืออาคารสถานที่ควรจัดให้เป็นระเบียบ สะอาดมีความเหมาะสมทั้งที่ตั้งของโรงเรียนตลอดถึงการปลูกต้นไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่นสวยงาม ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในโรงเรียนทั้งด้านการระดมความคิด การก่อสร้าง การตกแต่ง ตลอดจนการบำรุงรักษาเพื่อใช้เป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของมวลสมาชิก และควรจัดให้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

สายม่าน (2554) สภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ บรรยากาศการเรียนการสอนสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น เช่น บริเวณสภาพพื้นที่ของสถานที่ตั้ง ลักษณะของอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด โรงอาหาร โรงฝึกงาน หอพัก สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การตกแต่งสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยรวมทั้งสภาพแสง เสียง และสิ่งอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อสภาพความเป็นอยู่และการศึกษาใน มหาวิทยาลัย ดังนั้นในการวางแผนจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ในมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการเรียนของนักศึกษา ควรประกอบด้วย ความสมดุลของปัจจัย คือ

1.1) การจัดบริเวณและความงามของบริเวณ การจัดบริเวณเพื่อการเรียนรู้ มีการตื่นตัว และมีความหมายมากขึ้น อาคารเรียนที่ไม่สวยงามเป็นการทำลายสภาพภายในและภายนอกอาคารให้หมดไป นอกจากนี้อาคารเรียนยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาการรับรู้เกี่ยวกับ ความรักสวย รักงามอยู่มาก เพราะนักศึกษาจะต้องใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษาเป็นเวลานาน ในช่วงเวลานี้ นักศึกษาจะซาบซึ้งต่อความงดงาม นักศึกษาจะเฉยเมยไม่ยินดียินร้ายกับสภาพ ของมหาวิทยาลัยที่ไม่สวยงาม เมื่อจบ การศึกษาไปแล้วนักศึกษาก็จะสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมของ ตนเอง โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้รับจาก มหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัย จึงควรได้รับการดูแลเอาใจใส่ให้มีความงดงาม ความ สะอาดเรียบร้อย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งใน การกระตุ้นและพัฒนาความต้องการ

1.2) แสง สี การมองเห็น และแสงสว่าง เนื่องจากแสงสว่างมีบทบาท สำคัญในการสื่อ ความรู้ จึงจำเป็นต้องจัดให้แสงสว่างในอาคารและห้องเรียน มีระดับที่มองเห็นได้ดี ซึ่งหมายถึง ความว่า มองเห็นได้เร็ว สบายตา และชัดเจน ความสว่างพอดีกับห้องหรือบริเวณ การพราง ความจ้าของแสง และความเด่นและตัดกันระหว่างวัตถุกับสีพื้นจะช่วยให้มองเห็นได้ชัดเจนและ สบาย ตาได้เช่นเดียวกัน

1.3) เสียงภายในห้องเรียนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เสียงดังรบกวนจาก บริเวณรอบๆ หรือภายนอกห้องเรียนจะทำให้รู้สึกรำคาญ หงุดหงิด เครียด กระวนกระวายใจ และเหน็ด เหนื่อย เสียงรบกวนเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการสื่อความหมายระหว่างอาจารย์กับ นักศึกษา

ตติยา (2552) ได้กล่าวถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง สภาพภาวะใดๆ ที่มีผลการเรียนรู้ของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมหรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพต่างๆ ที่มนุษย์ทำขึ้น เช่น อาคาร สถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อต่างๆ รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่อยู่ตามธรรมชาติอันได้แก่ ต้นไม้ พืช ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ส่วนสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม หรือสภาพแวดล้อมทางด้าน จิตวิทยา ได้แก่ ระบบคุณค่าที่ยึดถือซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมของกลุ่มสังคมข่าวสาร ความรู้ ความคิดตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและเจตคติต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นของตัวเองหรือคนอื่นก็ตาม

เลิศศักดิ์ (2551) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนคือการจัด สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ในโรงเรียนทั้งด้านกายภาพและชีวภาพ เพื่อให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียน การสอน ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อโรงเรียน เพราะถ้าโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สะอาด ร่มรื่น เรียบร้อย สวยงาม มีการจัดตกแต่งให้ร่มรื่นด้วยสวนหย่อม ก็จะช่วยทำให้โรงเรียนมีบรรยากาศน่าอยู่ น่าดู น่าเรียน มากยิ่งขึ้น และส่งผลให้บุคลากรและชุมชนเกิดการยอมรับและมีความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียน นักเรียนเกิดการเรียนรู้อบรมลู่ตามหลักสูตรการศึกษาของแต่ละชั้น

นภา (2552) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมหรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นสภาพต่างๆ ที่มีมนุษย์กระทำขึ้น ได้แก่ อาคาร สถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ และวัสดุอุปกรณ์หรือสื่อต่างๆ รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติ ได้แก่ ต้นไม้ พืช ภูมิประเทศ และภูมิอากาศ สำหรับสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรมเป็นระบบคุณค่าที่ควรยึดถือ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม กลุ่มสังคม ข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิด และทัศนคติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือคนอื่นก็ตาม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทร์อำภา (2558) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัย พบว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน ทางเดินเชื่อมต่อระหว่างอาคารเรียนมีความสะอาดปลอดภัย และแสงสว่างภายในห้องเรียนเพียงพอเหมาะสมในการเรียนของนักเรียน ด้านการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี ครูตรวจงาน แบบฝึกหัดการบ้านอย่างเหมาะสมสม่ำเสมอ และครูวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง ด้านสังคมผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและอบอุ่นเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ขณะเรียนนักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มขณะเรียน และนักเรียนมีความรักและสามัคคีในหมู่คณะ

นภสร (2557) ได้ศึกษา การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับมาก ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชา เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และการเข้าร่วมกิจกรรมวิชาชีพของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา

เยาวภา (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความวิตกกังวล และการกำกับตนเองในการเรียน

ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงในระดับปริญญาตรี 2) เพื่อเปรียบเทียบการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมและระดับชั้นปีต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) นักศึกษามีการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนความวิตกกังวล 2) เมื่อเปรียบเทียบการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม และระดับชั้นการศึกษาต่างกัน พบว่า 2.1) ในกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน ไม่พบความแตกต่างในทุกตัวแปร 2.2) ในกลุ่มชั้นปี พบความแตกต่างในตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างปี 2 และปี 3 ส่วนตัวแปรการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความวิตกกังวลไม่พบความแตกต่าง 3) เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในระดับปริญญาตรี มีผลการวิจัยดังนี้ 3.1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความวิตกกังวลกับการกำกับตนเองในการเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จริยา (2556) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โรงเรียนบ้านมาบตาพุด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะการทำงานภาคปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาวิชาที่ครูสอนเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และการสอนของครูสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนยิ่งขึ้น ด้านกลุ่มเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ นักเรียนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากที่เรียนในห้องเรียนเสมอ และนักเรียนร่วมกับกลุ่มเพื่อนคิดสร้างโครงการในวิชาต่างๆ ด้านอาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ในห้องเรียนมีสภาพเรียบร้อย พร้อมใช้งาน มีห้องโสตทัศนศึกษาเพื่อใช้สื่อการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ และอาคารมีความมั่นคงปลอดภัยตามลำดับ

สุจิตรา (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนปลวกแดงพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 18 ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพึงพอใจในสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการจัดกิจกรรมผู้เรียน ด้านอาคารสถานที่ นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในสภาพแวดล้อม พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนปลวกแดงพิทยาคม

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 18 ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทิมา (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนสายอาชีพ บุคคลที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สาขาวิชาพาณิชยกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรประภา (2553) ได้ศึกษา เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ด้านความคิด และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความรู้สึกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับชั้นที่กำลังศึกษา แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาคหกรรมศาสตร์ การรับรู้บทบาทของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ วิธีการจัดการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เปรมวดี (2552) ได้ศึกษาเจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระทางด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระอยู่ในระดับปานกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางมีคะแนนเฉลี่ย 2.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 มีบรรยากาศในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง มี คะแนนเฉลี่ย 2.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 มี ความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59

พวงรัตน์ (2552) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน

นทรวีโรดม ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถแห่งตน ลักษณะมุ่งอนาคต ความต้องการของตลาดแรงงาน 2) องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ เพศ 3) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และลักษณะมุ่งอนาคต

ปริยานุช (2552) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาอุดรธานี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีวด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมูลเหตุจูงใจสูงสุดคือ ต้องการศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้า 2) นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01 – 3.50 มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพลูกกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 และ 2.51 – 3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจอธิบายได้ว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ย่อมมีแรงจูงใจสูงกว่า เช่น ต้องการศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้า ต้องการความรู้ความสามารถเพื่อใช้ในการศึกษาต่อ นำความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพหลักหรือประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระสามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ รวมถึงต้องการความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปช่วยพัฒนาสังคมและจบสายอาชีพแล้วสามารถรับช่วงประกอบอาชีพต่อจากบิดามารดาได้

ณัฐสุดา (2551) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม ของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม อยู่ในระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านเหตุผลส่วนตัว นักศึกษามีความตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับ ปวส. สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และทำให้มีความรู้ความชำนาญมากขึ้น 2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ บิดามารดา แนะนำให้ศึกษาต่อ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ และเพื่อนที่สนิทชักชวนให้ศึกษาต่อ 3) ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คือ มีทำเลที่เหมาะสม มีกลุ่มเพื่อนที่เรียนด้วยกัน

ประดิษฐ์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือ

สายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 3) ปัจจัยโอกาสในอนาคต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ 4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบดังนี้ 4.1) แรงจูงใจภายในองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็นแรงจูงใจภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการประกอบอาชีพที่ตัวเองชอบ ต้องการสำเร็จในด้านอาชีพ 4.2) แรงจูงใจภายนอกองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่เป็นแรงจูงใจภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เมื่อจบการศึกษาแล้วจะนำไปสู่อาชีพที่มีความเจริญก้าวหน้า รายได้ดีและมั่นคงในอนาคตตนเองมีความสนใจและมีความถนัด และเมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

รติกร (2551) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูหมวดวิชาชีพคณะศึกษาศาสตร์ ด้านการเตรียมการสอนของครูผู้สอน โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาชีพมีการเตรียมการสอนที่ดีและเหมาะสม มีความรู้สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวิชาที่สอนได้ชัดเจน ถูกต้อง และเข้าใจง่าย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า เป็นครูสาขาวิชาชีพและอยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากกว่าครูที่สอนวิชาสามัญ ซึ่งการเรียนวิชาชีพมีสื่อที่สามารถสัมผัสและปฏิบัติได้ ทำให้เข้าใจง่าย และครูส่วนใหญ่เข้าใจนักศึกษาที่อยู่ในสาขาวิชาชีพด้วยกันดีจึงสามารถทำตนให้เป็นแบบอย่างได้

อัมพา (2551) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาทมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการประกอบอาชีพ รองลงมา คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะของสถาบัน 2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะของสถาบัน และด้านการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก

กับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย มีดังนี้ 1.1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ 1.2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น ความศรัทธาต่อโรงเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย มีดังนี้ 2.1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น และระดับการศึกษาผู้ปกครอง 2.2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ และระดับชั้น 3) ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาผู้ปกครอง บุคลิกภาพ สุขภาพจิต และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียน 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ความศรัทธาต่อโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย ได้ร้อยละ 50.90

สุธาสนี (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการลานนาเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนเห็นว่าการตัดสินใจโดยได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านนี้ อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการตัดสินใจจากการได้รับอิทธิพลด้านความต้องการในการประกอบอาชีพและรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การตัดสินใจโดยได้รับอิทธิพลในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ซึ่งอันดับแรกได้แก่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพและมีรายได้อย่างมั่นคง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย รองลงมาสามารถหาทำได้ง่าย และอันดับสุดท้ายสามารถสร้างงานอาชีพส่วนตัวได้ง่าย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม มีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 รวมทั้งสิ้นจำนวน 531 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม, 2559)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 228 คน ซึ่งได้มาโดยการ

3.1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษานี้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 จำนวน 228 คน ซึ่งได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ตามวิธีของทาโร ยามานะ (Yamane, 1973) โดยการแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$= \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%)

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{531}{1 + (531 \times 0.05^2)} \\ &= 228 \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ 228 คน จากการคำนวณประชากรทั้งหมด 531 คน

3.1.2.2 ขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการสุ่มตัวอย่างนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยสามารถกำหนดโอกาสที่หน่วยตัวอย่างแต่ละหน่วยถูกเลือก ทำให้ทราบความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยในประชากรจะถูกเลือก โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแยกประชากรออกเป็นกลุ่มประชากรย่อยๆ หรือแบ่งเป็นชั้นภูมิก่อน โดยหน่วยประชากรในแต่ละชั้นภูมิจะมีลักษณะเหมือนกัน (Homogenous) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะทำการสุ่มจากนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครปฐม ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2559 จำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษา

ระดับ / สาขาวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	21	9
อาหารและโภชนาการ	321	138
คหกรรมศาสตร์	35	15
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)		
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	8	3
อาหารและโภชนาการ	129	56
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	17	7
รวม	531	228

2) ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยถือว่าทุกๆ หน่วยหรือทุกๆ สมาชิกในประชากรมีโอกาสจะถูกเลือกเท่าๆกัน โดย กำหนดให้มีรายชื่อประชากรทั้งหมด และมีการให้เลขกำกับ จากนั้นทำการจับสลาก เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่ต้องการ จำนวน 228 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีวิธีการสร้าง และมีลักษณะแบบสอบถาม ดังนี้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.1.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.2.1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า จากหนังสือ เอกสาร บทความอินเทอร์เน็ต และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางสร้างข้อคำถาม (Item) ของแบบสอบถามฉบับร่างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัยเป็นหลัก

3.2.1.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความครอบคลุมเนื้อหา และด้านการ

ใช้ภาษา ความเหมาะสมถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อความ หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 หรือทุกรายข้อมีค่า > 0.50 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

3.2.1.4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการปรับปรุงและผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.1.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนำ (Reliability) ในส่วนของข้อความที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.953

3.2.1.6 จัดพิมพ์แบบสอบถาม โดยนำเอาแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์แล้วมาจัดพิมพ์ เพื่อนำไปสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้

3.2.2 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

3.2.2.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

3.2.2.2 ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ แต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก คือ

ใช่	หมายถึง	เห็นว่าข้อความนั้นถูกต้อง
ไม่ใช่	หมายถึง	เห็นว่าข้อความนั้นไม่ถูกต้อง
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ไม่ทราบข้อความนั้นถูกต้องหรือไม่

โดยกำหนดคะแนนเป็น

1 คะแนน	ถ้าตอบถูก
0 คะแนน	ถ้าตอบผิด หรือตอบไม่แน่ใจ

แล้วรวมคะแนนความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรม โดยผู้วิจัยได้แบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ (บุญธรรม, 2551)

ระดับความรู้ดี	หมายถึง	ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80
ระดับความรู้ปานกลาง	หมายถึง	ได้คะแนนระหว่างร้อยละ 60 – 79
ระดับความรู้ต่ำ	หมายถึง	ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

3.2.2.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (Likert, 1999)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.3.1 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

3.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

3.3.3 ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 สัปดาห์

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา จำนวน 228 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการประมวลผลข้อมูลเป็นขั้นตอน คือหลังจากการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกรหัสลงในเครื่องคอมพิวเตอร์และเขียนโปรแกรมสั่งงานโดยใช้สถิติ ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ แต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำค่าที่ได้มาแบ่งเป็นระดับความรู้ (ระดับดี ระดับปานกลาง และระดับต่ำ)

3.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์ในกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามแนวของลิเกิร์ต (Likert, 1999) ได้ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ดังนี้ (Best, 1981)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลความว่า	มีความเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลความว่า	มีความเห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลความว่า	มีความเห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลความว่า	มีความเห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลความว่า	มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.4.4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ Pearson Chi-Square

3.4.5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ Pearson Chi-Square

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม” ผู้วิจัยแบ่งการรายงานผลการศึกษาดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

4.1.3 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตาม 5 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน

4.1.4 การทดสอบสมมติฐาน

4.2 การอภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	71	31.10
หญิง	157	68.90
รวม	228	100.00
สาขาวิชาที่ศึกษา		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)		
แฟชั่นและสิ่งทอ	9	3.90
อาหารและโภชนาการ	138	60.50
คหกรรมศาสตร์	15	6.60
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)		
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	3	1.30
อาหารและโภชนาการ	56	24.60
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	7	3.10
รวม	228	100.00
ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)		
ต่ำกว่า 3.00	79	34.60
3.01 – 3.50	98	43.00
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	51	22.40
รวม	228	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 228 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 68.90 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10

สาขาวิชาที่ศึกษา ผู้เรียนส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาอาหารและโภชนา (ปวช.) จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมา คือ สาขาวิชาอาหารและโภชนา (ปวส.) จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10 และกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 3.50 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือ มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.50 ขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำนวน 228 คน ปรากฏผลดังตาราง ที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ร้อยละ และระดับความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		ระดับความรู้
	ตอบถูก	ตอบผิด	
	จำนวน (คน) ร้อยละ	จำนวน (คน) ร้อยละ	
1. วิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ตอบสนองความต้องการของครอบครัว และผู้บริโภค เป็นงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของชีวิตและความเป็นอยู่ของครอบครัว	186 (81.60)	42 (18.40)	ดี
2. วิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ แบ่งเนื้อหาสาระไว้ 3 กลุ่ม คือ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ และศิลปะประดิษฐ์	151 (66.20)	77 (33.80)	ปานกลาง
3. วิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐศาสตร์	127 (55.70)	101 (44.30)	ต่ำ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 228)

ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		ระดับ ความรู้
	ตอบถูก จำนวน (คน) ร้อยละ	ตอบผิด จำนวน (คน) ร้อยละ	
4. ประโยชน์ของวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์คือ ช่วยปรับปรุงพัฒนาการบุคคล สังคม และประเทศชาติ	168 (73.70)	60 (26.30)	ปานกลาง
5. ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ มี 4 ระดับ คือ ปัจจัย 4 ความปลอดภัย ความมั่นคง และการยอมรับนับถือ	161 (70.60)	67 (29.40)	ปานกลาง
6. การมีส่วนร่วมในการกำหนดยกร่างกฎหมายครอบครัว เป็นหน้าที่ของครอบครัว	125 (54.80)	103 (45.20)	ต่ำ
7. ครอบครัวมีความหมายคือ สังคมขนาดเล็ก	195 (85.50)	33 (14.50)	ดี
8. ในฐานะเป็นสมาชิกในครอบครัวควรมีหน้าที่ดำเนินภารกิจของครอบครัวตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	216 (94.70)	12 (5.30)	ดี
9. เงื่อนไขที่สำคัญในการปฏิบัติตามคุณลักษณะของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ ความรู้ และคุณธรรม	193 (84.60)	35 (15.40)	ดี
10. การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้บริโภคที่ช่วยให้รัฐมีรายได้มาพัฒนาประเทศ	194 (85.10)	34 (14.90)	ดี
11. โพลีเอสเตอร์ เป็นเส้นใยธรรมชาติ	113 (49.60)	115 (50.40)	ต่ำ
12. ผ้าเส้นใยกึ่งสังเคราะห์เมื่อถูกความร้อนจะละลายได้ง่ายกว่าผ้าเส้นใยสังเคราะห์	172 (75.40)	56 (24.60)	ปานกลาง
13. ถ้าต้องการให้ผ้าลินินคงรูปควรซักเสร็จแล้วนำมารีดทันที	147 (64.50)	81 (35.50)	ปานกลาง
14. อาหารที่ให้คาร์โบไฮเดรต ได้แก่ เมล็ดธัญพืช แป้ง ขนมปัง ข้าว นมวัว เนื้อสัตว์	191 (83.80)	37 (16.20)	ดี
15. การทำเนื้ออย่างไม่ควรใช้เนื้อตรงส่วนเนื้อสันใน และเนื้อสะโพก	179 (78.50)	49 (21.50)	ปานกลาง
16. ไขมัน 1 กรัม ให้พลังงานแก่ร่างกาย 9 แคลอรี	131 (57.50)	97 (42.50)	ต่ำ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 228)

ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		ระดับ ความรู้
	ตอบถูก	ตอบผิด	
	จำนวน(คน) ร้อยละ	จำนวน(คน) ร้อยละ	
17.ใบตองตานีไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในงานประดิษฐ์	202 (88.60)	26 (11.40)	ดี
18.การปกคว้านผลไม้ให้ดูสด สะอาด มีคุณภาพควรใช้เวลาสั้น	147 (64.50)	81 (35.50)	ปานกลาง
19.ผักเครื่องจิ้มที่แกะสลักอย่างสวยงาม ควรทำให้สุกก่อนที่จะนำมารับประทาน	177 (77.60)	51 (22.40)	ปานกลาง
20.มาลัยชายเดี่ยว ได้แก่ มาลัยข้อพระกร มาลัยบัวสาว มาลัยขำร่วย มาลัยกลม	181 (79.40)	47 (20.60)	ปานกลาง
รวม	3,356 (73.60)	1,204 (26.40)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้เรียนส่วนใหญ่ มีความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนระหว่างร้อยละ 60 – 79) จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2 วิชาชีพอคคหกรรมศาสตร์ แบ่งเนื้อหาสาระไว้ 3 กลุ่มคือ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ และศิลปะประดิษฐ์ ข้อที่ 4 ประโยชน์ของวิชาชีพอคคหกรรมศาสตร์คือ ช่วยปรับปรุงพัฒนาการบุคคล สังคม และประเทศชาติ ข้อที่ 5 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ มี 4 ระดับ คือ ปัจจัย 4 ความปลอดภัย ความมั่นคง และการยอมรับนับถือ ข้อที่ 12 ผ้าเส้นใยถึงสังเคราะห์เมื่อถูกความร้อนจะละลายได้ง่ายกว่าผ้าเส้นใยสังเคราะห์ ข้อที่ 13 ถ้าต้องการให้ผ้าลินินคงรูปควรซักเสร็จแล้วนำมารีดทันที ข้อที่ 15 การทำเนื้ออย่างไม่ควรใช้เนื้อตรงส่วนเนื้อสันใน และเนื้อสะโพก ข้อที่ 18 การปกคว้านผลไม้ให้ดูสด สะอาด มีคุณภาพควรใช้เวลาสั้น ข้อที่ 19 ผักเครื่องจิ้มที่แกะสลักอย่างสวยงาม ควรทำให้สุกก่อนที่จะนำมารับประทาน และข้อที่ 20 มาลัยชายเดี่ยว ได้แก่ มาลัยข้อพระกร มาลัยบัวสาว มาลัยขำร่วย มาลัยกลม

ส่วนความรู้ อยู่ในระดับดี (ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80) มีจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 วิชาชีพอคคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ตอบสนองความต้องการของครอบครัว และผู้บริโภค เป็นงานที่เปลี่ยนไปตามสภาพของชีวิตและความเป็นอยู่ของครอบครัว ข้อที่ 7 ครอบครัวมีความหมายคือ สังคมขนาดเล็ก ข้อที่ 8 ในฐานะเป็นสมาชิกในครอบครัวควรมีหน้าที่ดำเนินการกิจของครอบครัวตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ข้อที่ 9 เงื่อนไขที่สำคัญในการปฏิบัติตามคุณลักษณะของหลักปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียง คือ ความรู้ และคุณธรรม ข้อที่ 10 การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้บริโภคที่ช่วยให้รัฐมีรายได้มาพัฒนาประเทศ ข้อที่ 14 อาหารที่ให้คาร์โบไฮเดรต ได้แก่ เมล็ดธัญพืช แป้ง ขนมหึง ข้าว นมวัว เนื้อสัตว์ และข้อที่ 17 ใบตองตานีไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในงานประดิษฐ์

และความรู้ อยู่ในระดับต่ำ (ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60) มีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3 วิชาชีวคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐศาสตร์ ข้อที่ 6 การมีส่วนร่วมในการกำหนดยกวางกฎหมายครอบครัวเป็นหน้าที่ของครอบครัว ข้อที่ 11 โพลีเอสเตอร์ เป็นเส้นใยธรรมชาติ และข้อที่ 16 ไขมัน 1 กรัม ให้พลังงานแก่ร่างกาย 9 แคลอรี

เมื่อพิจารณาเป็นคะแนนแล้ว สามารถจำแนกตามคะแนนความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละ จำแนกตามระดับคะแนนความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

(n = 228)

ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี	(คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80)	80	35.09
ระดับปานกลาง	(คะแนนระหว่างร้อยละ 60 – 79)	102	44.74
ระดับต่ำ	(คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60)	46	20.17
รวม		228	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำนวน 228 คน ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนระหว่างร้อยละ 60 – 79) จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมา คือ มีความรู้ อยู่ในระดับดี (คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80) จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09 และมีความรู้อยู่ในระดับต่ำ (คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 20.17 ตามลำดับ

4.1.3 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
เฉลี่ยรวมด้านการจัดการเรียนการสอน	4.04	0.49	มาก
1. ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.12	0.81	มาก
2. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน	4.01	0.82	มาก
3. ผู้สอนมีตำรา/เอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	3.98	0.83	มาก
4. ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	4.13	0.79	มาก
5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	3.82	0.83	มาก
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.00	0.84	มาก
7. ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม	3.88	0.81	มาก
8. ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.17	0.85	มาก
9. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	4.04	0.80	มาก
10. ผู้สอนได้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	4.09	0.81	มาก
11. ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน	4.15	0.78	มาก
เฉลี่ยรวมด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน	4.25	0.47	มาก
12. เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว	4.33	0.79	มาก
13. เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต	4.31	0.80	มาก
14. เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน	4.19	0.83	มาก
15. เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง	4.26	0.80	มาก
16. เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง	4.15	0.90	มาก
17. เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	4.14	0.83	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
18. มีความภาคภูมิใจและรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้เรียนงานคหกรรม	4.21	0.84	มาก
19. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.39	0.79	มาก
20. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน	4.25	0.79	มาก
21. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า	4.28	0.78	มาก
เฉลี่ยรวมด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน	3.94	0.55	มาก
22. ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา	4.12	0.82	มาก
23. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	3.98	0.81	มาก
24. ผู้สอนจะแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อผู้เรียนผิดพลาด	3.97	0.83	มาก
25. ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.13	0.79	มาก
26. ผู้สอนสามารถเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียนได้	3.75	0.81	มาก
27. ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ	3.67	0.72	มาก
28. ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน	3.86	0.80	มาก
29. ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน	4.07	0.84	มาก
30. ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบกับผู้อื่น	3.95	0.80	มาก
31. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	3.90	0.79	มาก
32. ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาในการสอน	3.81	0.76	มาก
33. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.06	0.80	มาก
34. ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง	4.05	0.85	มาก
35. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.92	0.79	มาก
36. ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำหรือทบทวนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน	3.90	0.81	มาก
37. ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน	4.22	0.81	มาก
38. ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ	4.17	0.83	มาก
39. ผู้เรียนกับเพื่อนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.11	0.84	มาก
40. เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหาตนเองได้	4.19	0.79	มาก
41. ผู้เรียนกับเพื่อนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันเสมอ	4.08	0.90	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
เฉลี่ยรวมด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน	4.15	0.51	มาก
42. ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้	4.07	0.84	มาก
43. ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน	4.05	0.86	มาก
44. ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้	4.32	0.81	มาก
45. ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน	4.14	0.82	มาก
เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน	3.90	0.59	มาก
46. ห้องเรียนสะอาด เรียบร้อย มีบรรยากาศของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น	3.98	0.79	มาก
47. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.04	0.79	มาก
48. มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะอย่างเพียงพอ	3.87	0.80	มาก
49. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	4.13	0.79	มาก
50. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าว	3.74	0.8	มาก
51. ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน	3.69	0.72	มาก
52. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.84	0.79	มาก
53. อุปกรณ์การเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ตู้เย็น เป็นต้น	4.00	0.85	มาก
54. โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.89	0.79	มาก
55. ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพและมีจำนวนเพียงพอหากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.81	0.77	มาก
โดยภาพรวม	4.06	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐมของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 228 คน พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

4.1.4 การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

4.1.4.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.5 – 4.21

สมมติฐานหลัก (H_0) : เพศ มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

สมมติฐานรอง (H_1) : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ปรากฏดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตาม ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1. ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน	.131
2. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน	.066
3. ผู้สอนมีตำรา/เอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	.543
4. ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	.367
5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	.008*
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	.016*
7. ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม	.044*
8. ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	.000*
9. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	.054
10. ผู้สอนได้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	.652
11. ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน	.077

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการ คือ 1) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น 2) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม และ 4) ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.6 – 4.19

1.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	24(10.53)	18(7.89)	29(12.72)	71(31.14)	$\chi^2 = 9.744$ P = .008*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	80(35.09)	43(18.86)	34(14.91)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	104(45.61)	61(26.75)	63(27.63)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.6 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .008 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน					รวม	ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	17(7.46)	29(12.72)	25(10.96)	71(31.14)	$\chi^2 = 8.260$ P = .016*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	63(27.63)	38(16.67)	56(24.56)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	80(35.09)	67(29.39)	81(35.53)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.7 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

1.3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์ $\chi^2 = 6.225$ $P = .044^*$
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	30(13.16)	21(9.21)	71(31.14)	
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	70(30.70)	45(19.74)	42(18.42)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	0(0.00)	90(39.47)	75(32.89)	63(27.63)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.8 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .044$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม เพราะผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม เพราะผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

1.4) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	8(3.51)	17(7.46)	46(20.18)	71(31.14)	$\chi^2 = 19.039$ P = .000*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	58(25.44)	40(17.54)	59(25.88)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	66(28.95)	57(25.00)	105(46.05)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.9 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน	P-Value
1. เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว	.163
2. เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต	.492
3. เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน	.021*
4. เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง	.560
5. เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง	.139
6. เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	.012*
7. มีความภาคภูมิใจและรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่าที่ได้เรียนงานคหกรรม	.379
8. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม	.001*
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน	.080
10. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า	.020*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการ คือ 1) เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน 2) เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ 3) เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม และ 4) สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.11 – 4.14

2.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ยอมรับ ของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	24(10.53)	24(10.53)	23(10.09)	71(31.14)	$\chi^2 = 7.748$ P = .021*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	38(16.67)	37(16.23)	82(35.96)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	62(27.19)	61(26.75)	105(46.05)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.11 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .021 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก

2.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้						
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	13(5.70)	28(12.28)	30(13.16)	71(31.14)	$\chi^2 = 8.789$
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	53(23.25)	36(15.79)	68(29.82)	157(68.86)	P = .012*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	66(28.95)	64(28.07)	98(42.98)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.12 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนทั้งเพศชายและหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้

2.3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	15(6.58)	52(22.81)	71(31.14)	$\chi^2 = 13.975$ P = .001*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	40(17.54)	36(15.79)	81(35.53)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	44(19.30)	51(22.37)	133(58.33)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.13 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนทั้งเพศชายและหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม

2.4) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องสามารถนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์ $\chi^2 = 7.854$ $P = .020^*$
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	17(7.46)	29(12.72)	25(10.96)	71(31.14)	
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	30(13.16)	41(17.98)	86(37.72)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	47(20.61)	70(30.70)	111(48.68)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.14 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .020$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ปรากฏดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน	
1. ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา	.124
2. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	.151
3. ผู้สอนจะแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อผู้เรียนผิดพลาด	.634
4. ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	.367
5. ผู้สอนสามารถเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียนได้	.202
6. ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ	.101
7. ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.077
8. ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.000*
9. ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน	.124
10. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	.076
11. ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาในการสอน	.090
12. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	.108
13. ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง	.000*
14. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	.188
15. ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำหรือทบทวนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน	.227

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน และ 2) ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.16 – 4.17

3.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	30(13.16)	21(9.21)	71(31.14)	$\chi^2 = 25.195$ P = .000*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	73(32.02)	45(19.74)	39(17.11)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	93(40.79)	75(32.89)	60(26.32)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.16 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

3.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	9(3.95)	18(7.89)	44(19.30)	71(31.14)	$\chi^2 = 28.378$ P = .000*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	68(29.82)	45(19.74)	44(19.30)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	77(33.77)	63(27.63)	88(38.60)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.17 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม เพราะผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

4) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ปรากฏดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน	
1. ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน	.188
2. ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ	.330
3. ผู้เรียนกับเพื่อนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	.175
4. เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหาตนเองได้	.804
5. ผู้เรียนกับเพื่อนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันเสมอ	.066
6. ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้	.006*
7. ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน	.065
8. ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้	.000*
9. ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน	.083

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้และ 2) ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.19 – 4.20

4.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้ ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	13(5.70)	28(12.28)	30(13.16)	71(31.14)	$\chi^2 = 10.244$ P = .006*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	60(26.32)	38(16.67)	59(25.88)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	73(32.02)	66(28.95)	89(39.04)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.19 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .006 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม เพราะผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้ ส่วนเพศชายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

4.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพศ	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ชาย	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	15(6.58)	52(22.81)	71(31.14)	$\chi^2 = 19.983$ P = .000*
หญิง	0(0.00)	0(0.00)	46(20.18)	40(17.54)	71(31.14)	157(68.86)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	50(21.93)	55(24.12)	123(53.95)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.20 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้

5) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน	
1. ห้องเรียนสะอาด ระบายร้อย มีบรรยากาศของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น	.872
2. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	.928
3. มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะอย่างเพียงพอ	.767
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	.603
5. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว	.330
6. ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน	.144
7. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	.101
8. อุปกรณ์การเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น	.080
9. โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	.154
10. ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพ และมีจำนวนเพียงพอหากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	.108
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	

จากตารางที่ 4.21 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P > .05$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศของผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1.4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้า
ชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการ
เข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.22 – 4.36

สมมติฐานหลัก (H₀) : สาขาวิชาที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภท
วิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

สมมติฐานรอง (H₁) : สาขาวิชาที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภท
วิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจใน
การเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ปรากฏดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา
คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการ
จัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1. ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน	.074
2. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน	.110
3. ผู้สอนมีตำรา/เอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	.113
4. ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	.000*
5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	.247
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	.060
7. ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม	.100
8. ผู้สอนเลือกวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	.090
9. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	.000*
10. ผู้สอนได้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	.053
11. ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน	.300

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ จำนวน 2 รายการ คือ 1) ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี และ 2) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.23 – 4.24

1.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี					รวม	ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	7(3.07)	2(0.88)	0(0.00)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	21(9.21)	50(21.93)	67(29.39)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	7(3.07)	2(0.88)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	22(9.65)	14(6.14)	56(24.56)	$\chi^2 = 40.873$ $P = .000^*$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	58(25.44)	82(35.96)	88(38.60)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.23 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช./ปวส.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

1.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความ สัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	8(3.51)	1(0.44)	0(0.00)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	36(15.79)	58(25.44)	44(19.30)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	2(0.88)	4(1.75)	9(3.95)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	15(6.58)	21(9.21)	56(24.56)	$\chi^2 = 32.199$ $P = .000^*$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	70(30.70)	79(34.65)	79(36.00)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.24 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้า
 ชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตาม
 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้า
 เพิ่มเติมด้วยตนเอง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับ
 สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์
 ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นใน
 การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหาร
 และโภชนาการ (ปวช./ปวส.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและ
 สิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม
 เพราะผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ส่วนผู้เรียน
 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจใน
 การเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
 จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม
 ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจ
 ในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน	
1. เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว	.052
2. เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต	.061
3. เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน	.381
4. เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง	.043*
5. เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง	.357
6. เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	.024*
7. มีความภาคภูมิใจและรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้เรียนงานคหกรรม	.342
8. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม	.080
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน	.264
10. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า	.070

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง และ 2) เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.26 – 4.27

2.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความ สัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	7(3.07)	2(0.88)	0(0.00)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	18(7.89)	39(17.11)	81(35.53)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	7(3.07)	2(.88)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	16(7.02)	18(7.89)	22(9.65)	56(24.56)	$\chi^2 = 42.946$ $P = .043^*$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	
รวม	0(0.00)	0(0.00)	51(22.37)	67(29.39)	110(48.25)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.26 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .043$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช./ปวส.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

2.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	1(0.44)	2(0.88)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	41(17.98)	51(22.37)	46(20.18)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	1(0.44)	2(0.88)	12(5.26)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	14(6.14)	9(3.95)	33(14.47)	56(24.56)	$\chi^2 = 34.863$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	$P = .024^*$
รวม	0(0.00)	00(0.00)	66(28.95)	64(28.07)	98(42.98)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.27 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .024$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช./ปวส.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ปรากฏดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน	
1. ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา	.051
2. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	.000*
3. ผู้สอนจะแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อผู้เรียนผิดพลาด	.670
4. ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	.200
5. ผู้สอนสามารถเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียนได้	.780
6. ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ	.510
7. ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.000*
8. ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.806

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน	
9. ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน	.725
10. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	.770
11. ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาในการสอน	.275
12. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	.000*
13. ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง	.586
14. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	.984
15. ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำหรือทบทวนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน	.121

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ คือ 1) ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน 2) ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน และ 3) ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.29 – 4.31

3.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน						ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	8(3.51)	1(0.00)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	36(15.79)	42(18.42)	60(26.32)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	7(3.07)	2(0.88)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	32(14.04)	19(8.33)	5(2.19)	56(24.56)	$\chi^2 = 49.895$ P = .000*
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	
รวม	0(0.00)	0(0.00)	78(34.21)	77(33.77)	73(32.02)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.29 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และวิชาสาขาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวส.) และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

3.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน						ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	9(3.95)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	48(21.05)	54(23.68)	36(15.79)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	12(5.26)	2(0.88)	1(0.44)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	29(12.72)	18(7.89)	9(3.95)	56(24.56)	$\chi^2 = 51.167$ $P = .000^*$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	
รวม	0(0.00)	0(0.00)	93(40.79)	75(32.89)	60(26.32)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.30 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวส.) และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

3.3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน โดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน						ผลการ ทดสอบ ความ สัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	9(3.95)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	28(12.28)	54(23.68)	56(24.56)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	7(3.07)	2(0.88)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	29(12.72)	18(7.89)	9(3.95)	56(24.56)	$\chi^2 = 48.986$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	$P = .000^*$
รวม	0(0.00)	00(0.00)	67(29.39)	80(35.09)	81(35.53)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.31 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน วิชาคหกรรมเพราะผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม

เพราะผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวส.) และสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

4) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ปรากฏดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน	
1. ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน	.194
2. ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ	.000*
3. ผู้เรียนกับเพื่อนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	.512
4. เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหาตนเองได้	.083
5. ผู้เรียนกับเพื่อนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันเสมอ	.286
6. ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้	.202
7. ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน	.160
8. ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้	.111
9. ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน	.434

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ คือ 1) ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.33

4.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อน					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	แบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	8(3.51)	1(0.00)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	23(10.09)	33(14.47)	82(35.96)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	7(3.07)	2(0.88)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	28(12.28)	18(7.89)	10(4.39)	56(24.56)	$\chi^2 = 62.682$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	P = .000*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	61(26.75)	67(29.39)	100(43.86)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.33 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะ

ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวส.) และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

5) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน	
1. ห้องเรียนสะอาด เรียบร้อย มีบรรยากาศของวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น	.167
2. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	.100
3. มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะอย่างเพียงพอ	.369
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	.000*
5. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม้ร้อน บอ้าว	.920
6. ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน	.445
7. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์	.000*
8. อุปกรณ์การเรียนวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น	.171
9. โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์	.560
10. ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพ และมีจำนวนเพียงพอหากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์	.275

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่า

อุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ และ 2) ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.35 – 4.36

5.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียนในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ					รวม	ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	มีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	7(3.07)	2(0.88)	0(0.00)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	22(9.65)	50(21.93)	66(28.95)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	7(3.07)	2(22.00)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	19(8.33)	22(9.65)	15(6.58)	56(24.56)	$\chi^2 = 38.205$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	$P = .000^*$
รวม	0(0.00)	00(0.00)	58(25.44)	82(35.96)	88(38.60)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.35 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์

ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช./ปวส.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

5.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สาขาวิชาที่ศึกษา	ระดับความคิดเห็นในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ มีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					รวม	ผลการ ทดสอบ ความ สัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)							
แฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	9(3.95)	9(3.95)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	53(23.25)	56(24.56)	29(12.72)	138(60.53)	
คหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	7(3.07)	2(0.88)	15(6.58)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)							
เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	0(0.00)	3(1.32)	3(1.32)	
อาหารและโภชนาการ	0(0.00)	0(0.00)	28(12.28)	18(7.89)	10(4.39)	56(24.56)	$\chi^2 = 44.455$
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	1(0.44)	2(0.88)	7(3.07)	$P = .000^*$
รวม	0(0.00)	0(0.00)	91(39.91)	82(35.96)	55(24.12)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.36 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียน ปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ส่วนผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวส.) และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.37 – 4.50

- สมมติฐานหลัก (H_0)** : ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
- สมมติฐานรอง (H_1)** : ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ปรากฏดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1. ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน	.875
2. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน	.619
3. ผู้สอนมีตำรา/เอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	.423
4. ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	.536
5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	.241
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	.277
7. ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม	.839
8. ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	.009*
9. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	.001*
10. ผู้สอนได้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	.412
11. ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน	.159

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และ 2) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.38 – 4.39

1.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	25(10.96)	22(9.65)	32(14.04)	79(34.65)	
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	33(14.47)	27(11.84)	38(16.67)	98(42.98)	$\chi^2 = 13.632$
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	8(3.51)	8(3.51)	35(15.35)	51(22.37)	P = .009*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	66(28.95)	57(25.00)	105(46.05)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.38 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .009 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 เกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 และเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

1.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	27(11.84)	24(10.53)	28(12.28)	79(34.65)	$\chi^2 = 18.415$ P = .001*
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	23(10.09)	30(13.16)	45(19.74)	98(42.98)	
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	25(10.96)	6(2.63)	51(22.37)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	70(30.70)	79(34.65)	79(34.65)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.39 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ส่วนผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน	P-Value
1. เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว	.931
2. เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต	.732
3. เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน	.736
4. เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง	.476
5. เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง	.242
6. เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	.041*
7. มีความภาคภูมิใจและรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่าที่ได้เรียนงานคหกรรม	.115
8. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม	.077
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน	.000*
10. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า	.068

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ และ 2) สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.41 – 4.42

2.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	15(6.58)	44(19.30)	79(34.65)	$\chi^2 = 9.971$ P = .041*
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	33(14.47)	30(13.16)	35(15.35)	98(42.98)	
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	13(5.70)	19(8.33)	19(8.33)	51(22.37)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	66(28.95)	64(28.07)	98(42.98)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.41 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ส่วนผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด

2.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน ดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน						
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	12(5.26)	23(10.09)	44(19.30)	79(34.65)	
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	24(10.53)	54(23.68)	98(42.98)	$\chi^2 = 21.324$
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	18(7.89)	23(10.09)	10(4.39)	51(22.37)	P = .000*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	50(21.93)	70(30.70)	108(47.37)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.42 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน ส่วนผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ปรากฏดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน	
1. ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา	.174
2. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	.706
3. ผู้สอนจะแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อผู้เรียนผิดพลาด	.542
4. ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	.536
5. ผู้สอนสามารถเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียนได้	.303
6. ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ	.049*
7. ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.757
8. ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.132
9. ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน	.002*
10. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	.403
11. ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาในการสอน	.324
12. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	.580
13. ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง	.224
14. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	.709
15. ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำหรือทบทวนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน	.519

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ จำนวน 2 รายการ คือ 1) ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ และ 2) ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.44 – 4.45

3.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	39(17.11)	22(9.65)	18(7.89)	79(34.65)	
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	52(22.81)	35(15.35)	11(4.82)	98(42.98)	$\chi^2 = 9.556$
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	25(10.96)	6(2.63)	51(22.37)	P = .049*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	111(48.68)	82(35.96)	35(15.35)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.44 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .049 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรมเพราะผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ส่วนผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

3.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน ดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	33(14.47)	26(11.40)	20(8.77)	79(34.65)	
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	26(11.40)	31(13.60)	41(17.98)	98(42.98)	$\chi^2 = 17.465$
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	25(10.96)	6(2.63)	51(22.37)	P = .002*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	79(34.65)	82(35.96)	67(29.39)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.45 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน ส่วนผู้เรียนและเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 และเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

4) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ปรากฏดังตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน	P-Value
1. ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน	.268
2. ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ	.861
3. ผู้เรียนกับเพื่อนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	.720
4. เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหาตนเองได้	.541
5. ผู้เรียนกับเพื่อนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันเสมอ	.477
6. ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้	.060
7. ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน	.355
8. ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้	.008*
9. ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน	.002*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.46 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ และ 2) ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.47 – 4.48

4.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้						
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	16(7.02)	22(9.65)	41(17.98)	79(34.65)	$\chi^2 = 13.728$ P = .008*
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	29(12.72)	25(10.96)	44(19.30)	98(42.98)	
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	5(2.19)	8(3.51)	38(16.67)	51(22.37)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	50(21.93)	55(24.12)	123(53.95)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.47 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .008 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 และผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้

4.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน ดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	23(10.09)	23(10.09)	33(14.47)	79(34.65)	$\chi^2 = 16.966$ P = .002*
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	27(11.84)	51(22.37)	98(42.98)	
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	19(8.33)	23(10.09)	9(3.95)	51(22.37)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	62(27.19)	73(32.02)	93(40.79)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.48 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน ส่วนผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

5) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน	P-Value
1. ห้องเรียนสะอาด เรียบร้อย มีบรรยากาศของวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น	.920
2. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	.660
3. มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะอย่างเพียงพอ	.667
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	.967
5. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน บอ้าว	.681
6. ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน	.549
7. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์	.925
8. อุปกรณ์การเรียนวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น	.129
9. โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์	.001*
10. ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพ และมีจำนวนเพียงพอหากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์	.538

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.49 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ คือ 1) โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพอคหกรรมศาสตร์ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.50

5.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีวะคหกรรมศาสตร์ ดังตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีวะคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ระดับ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	ระดับความคิดเห็นในเรื่องโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอ ต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีวะคหกรรมศาสตร์					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ต่ำกว่า 3.00	0(0.00)	0(0.00)	38(16.67)	26(11.40)	15(6.58)	79(34.65)	
3.01-3.50	0(0.00)	0(0.00)	26(11.40)	34(14.91)	38(16.67)	98(42.98)	$\chi^2 = 17.989$
มากกว่า 3.50 ขึ้นไป	0(0.00)	0(0.00)	20(8.77)	24(10.53)	7(3.07)	51(22.37)	P = .001*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	84(36.84)	84(36.84)	60(26.32)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.50 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีวะคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม เพราะห้องเรียนมีโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีวะคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 และเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ขึ้นไป มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม เพราะห้องเรียนมีโต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีวะคหกรรมศาสตร์ ส่วนผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.51 – 4.70

สมมติฐานหลัก (H₀) : ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

สมมติฐานรอง (H₁) : ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ปรากฏดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านการจัดการเรียนการสอน	
1. ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน	.076
2. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน	.000*
3. ผู้สอนมีตำรา/เอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	.460
4. ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	.059
5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	.063
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	.000*
7. ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม	.000*
8. ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	.346
9. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	.294
10. ผู้สอนได้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	.121
11. ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.51 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการ คือ 1) ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน 2) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม และ 4) ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.52 – 4.55

1.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน ดังตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเพณี วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	16(7.02)	26(11.40)	38(16.67)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	30(13.16)	36(15.79)	36(15.79)	102(44.74)	$\chi^2 = 30.532$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	29(12.72)	13(5.70)	4(1.75)	46(20.18)	$P = .000^*$
รวม	0(0.00)	00(0.00)	75(32.89)	75(32.89)	78(34.21)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.52 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน ทดสอบโดยใช้

สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับปานกลางถึงระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

1.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $.05$

ความรู้ ด้านประเพณี วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	18(7.89)	49(21.49)	13(5.70)	80(35.09)	$\chi^2 = 69.749$ $P = .000^*$
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	48(21.05)	15(6.58)	39(17.11)	102(44.74)	
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	14(6.14)	3(1.32)	29(12.72)	46(20.18)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	80(35.09)	67(29.39)	81(35.53)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.53 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

1.3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม					ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	5(2.19)	45(19.74)	30(13.16)	$\chi^2 = 61.167$ P = .000*
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	58(25.44)	18(7.89)	26(11.40)	
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	27(11.84)	12(5.26)	7(3.07)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	90(39.47)	75(32.89)	63(27.63)	228(100.00)

จากตารางที่ 4.54 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำและระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

1.4) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน ดังตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน					รวม	ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	9(3.95)	56(24.56)	15(6.58)	80(35.09)	$\chi^2 = 75.938$ P = .000*
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	39(17.11)	21(9.21)	42(18.42)	102(44.74)	
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	8(3.51)	5(2.19)	33(14.47)	46(20.18)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	56(24.56)	82(35.96)	90(39.47)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.55 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน

2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน	P-Value
1. เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว	.001*
2. เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต	.000*
3. เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน	.949
4. เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง	.299
5. เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง	.100
6. เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	.341
7. มีความภาคภูมิใจและรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่าที่ได้เรียนงานคหกรรม	.614
8. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม	.220
9. สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน	.070
10. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า	.228

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.56 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว และ 2) เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.57 – 4.58

2.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ดังตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	8(3.51)	16(7.02)	56(24.56)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	29(12.72)	34(14.91)	39(17.11)	102(44.74)	$\chi^2 = 19.367$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	9(3.95)	11(4.82)	26(11.40)	46(20.18)	P = .001*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	46(20.18)	61(26.75)	121(53.07)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.57 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว

2.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต ดังตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	5(2.19)	17(7.46)	58(25.44)	80(35.09)	$\chi^2 = 27.789$ P = .000*
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	29(12.72)	34(14.91)	39(17.11)	102(44.74)	
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	15(6.58)	8(3.51)	23(10.09)	46(20.18)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	49(21.49)	59(25.88)	120(52.63)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.58 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ในเรื่องเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต

3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ปรากฏดังตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน	
1. ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา	.185
2. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	.000*
3. ผู้สอนจะแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อผู้เรียนผิดพลาด	.406
4. ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	.059
5. ผู้สอนสามารถเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียนได้	.055
6. ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ	.000*
7. ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.000*
8. ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน	.960
9. ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน	.667
10. ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	.614
11. ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาในการสอน	.063
12. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	.090
13. ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง	.885
14. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	.924
15. ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำหรือทบทวนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน	.677

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.59 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ว่า ความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ คือ 1) ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน 2) ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ และ 3) ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.60 – 4.62

3.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเพณี วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	18(7.89)	27(11.84)	35(15.35)	80(35.09)	$\chi^2 = 26.732$ P = .000*
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	31(13.60)	37(16.23)	34(14.91)	102(44.74)	
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	29(12.72)	13(5.70)	4(1.75)	46(20.18)	
รวม	0(0.00)	00(0.00)	78(34.21)	77(33.77)	73(32.02)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.60 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ ระดับปานกลาง และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่

ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

3.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใยเอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ดังตารางที่ 4.61

ตารางที่ 4.61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	18(7.89)	49(21.49)	13(5.70)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	66(28.95)	21(9.21)	15(6.58)	102(44.74)	$\chi^2 = 39.837$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	27(11.84)	12(5.26)	7(3.07)	46(20.18)	P = .000*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	111(48.68)	82(35.96)	35(15.35)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.61 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H₀) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ และระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

3.3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ดังตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน					รวม	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	5(2.19)	45(19.74)	30(13.16)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	61(26.75)	18(7.89)	23(10.09)	102(44.74)	$\chi^2 = 63.683$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	27(11.84)	12(5.26)	7(3.07)	46(20.18)	$P = .000^*$
รวม	0(0.00)	00(0.00)	93(40.79)	75(32.89)	60(26.32)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.62 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ในเรื่องผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ และระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

4) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ปรากฏดังตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน	
1. ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน	.111
2. ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ	.000*
3. ผู้เรียนกับเพื่อนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	.120
4. เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหาตนเองได้	.205
5. ผู้เรียนกับเพื่อนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันเสมอ	.079
6. ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้	.181
7. ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน	.000*
8. ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้	.000*
9. ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน	.283

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.63 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ คือ 1) ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ 2) ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน และ 3) ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.64 – 4.66

4.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ดังตารางที่ 4.64

ตารางที่ 4.64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	6(2.63)	19(8.33)	56(24.56)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	30(13.16)	36(15.79)	36(15.79)	102(44.74)	$\chi^2 = 45.889$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	12(5.26)	12(5.26)	9(3.95)	46(20.18)	P = .000*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	61(26.75)	67(29.39)	100(43.86)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.64 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับปานกลาง และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก

4.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน ดังตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	4(1.75)	37(16.23)	39(17.11)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	56(24.56)	16(7.02)	30(13.16)	102(44.74)	$\chi^2 = 57.617$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	19(8.33)	6(2.63)	21(9.21)	46(20.18)	P = .000*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	79(34.65)	59(25.88)	90(39.47)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.65 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

4.3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทยาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนประเภทยาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ดังตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทยาคหกรรมกับด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	15(6.58)	40(17.54)	25(10.96)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	24(10.53)	12(5.26)	66(28.95)	102(44.74)	$\chi^2 = 47.051$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	11(4.82)	3(1.32)	32(14.04)	46(20.18)	P = .000*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	50(21.93)	55(24.12)	123(53.95)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.66 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทยาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนประเภทยาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ในเรื่องผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทยาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนประเภทยาคหกรรมเพราะผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนประเภทยาคหกรรมเพราะผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้

5) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	P-Value
ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน	
1. ห้องเรียนสะอาด เรียบร้อย มีบรรยากาศของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น	.968
2. ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	.712
3. มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะอย่างเพียงพอ	.749
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	.106
5. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว	.005*
6. ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน	.000*
7. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	.000*
8. อุปกรณ์การเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น	.831
9. โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	.947
10. ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพ และมีจำนวนเพียงพอหากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	.453

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.67 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ คือ 1) ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเท

ได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว 2) ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน และ 3) ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีรายละเอียดแสดงดัง ตารางที่ 4.68 – 4.70

5.1) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ มีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว ดังตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว						
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	26(11.40)	27(11.84)	27(11.84)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	60(26.32)	25(10.96)	17(7.46)	102(44.74)	$\chi^2 = 14.889$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	26(11.40)	12(5.26)	8(3.51)	46(20.18)	$P = .005^*$
รวม	0(0.00)	00(0.00)	112(49.12)	64(28.07)	52(22.81)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.68 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .005$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ และระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

5.2) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน ดังตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ ด้านประเภท วิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็น					รวม	ผลการ ทดสอบ ความสัมพันธ์
	ในเรื่องห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	19(8.33)	52(22.81)	9(3.95)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	60(26.32)	25(10.96)	17(7.46)	102(44.74)	$\chi^2 = 35.773$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	26(11.40)	12(5.26)	8(3.51)	46(20.18)	$P = .000^*$
รวม	0(0.00)	00(0.00)	105(46.05)	89(39.04)	34(14.91)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.69 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า $P = .000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ และระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

5.3) ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ มีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ดังตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	ระดับความคิดเห็นในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ					รวม	ผลการทดสอบความสัมพันธ์
	มีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์						
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ระดับดี	0(0.00)	0(0.00)	5(2.19)	45(19.74)	30(13.16)	80(35.09)	
ระดับปานกลาง	0(0.00)	0(0.00)	60(26.32)	25(10.96)	17(7.46)	102(44.74)	$\chi^2 = 58.304$
ระดับต่ำ	0(0.00)	0(0.00)	26(11.40)	12(5.26)	8(3.51)	46(20.18)	P = .000*
รวม	0(0.00)	00(0.00)	91(39.91)	82(35.96)	55(24.12)	228(100.00)	

จากตารางที่ 4.70 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ในเรื่องห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ได้ค่า P = .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนที่มีความรู้ระดับดี มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมเพราะห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ส่วนผู้เรียนที่มีความรู้ระดับต่ำ และระดับปานกลาง มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

4.2 การอภิปรายผล

4.2.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประเพณีวิชาคหกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักเรียน นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งหลักสูตรจะมุ่งเน้นให้เรียนทางด้านอาหารและโภชนาการ ทำให้นักศึกษาขาดการรับรู้ขอบข่ายของงานด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับศาสตร์ แขนงอื่นๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการจัดการครอบครัว สังคมศาสตร์ มนุษยวิทยา เป็นต้น รวมถึงความรู้เกี่ยวกับเรื่องศิลปะด้วย ดังที่ อัครพล (2556) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงานอาชีพ ที่ดีขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว ตลอดจนสังคม ซึ่งสอดคล้องกับบงษร (2557) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับเปรมวดี (2552) พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระอยู่ในระดับปานกลาง

4.2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเพณีวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเพณีวิชาคหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบดังนี้

4.2.2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน และผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี ดังที่จรรยา (2556) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน เอื้ออำนวยต่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการคิด ได้ลงมือปฏิบัติจริง ส่งเสริมความสามารถของแต่ละคน พัฒนาผู้เรียนให้ถึงศักยภาพ และคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ครูจะต้องเป็นผู้เร่งเร้าให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาตนเองโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญใช้หลักสูตรคุณธรรมนำความรู้บูรณาการคุณธรรมและรวมไปถึงการจัดบริการเพื่อสนับสนุนทางวิชาการต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้คุณภาพการให้บริการด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับบริติกร (2551) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครุหวมววิชาชีพคณะศึกษาศาสตร์ ด้านการเตรียมการสอนของครูผู้สอน โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาชีพมีการเตรียมการสอนที่ดีและเหมาะสม มีความรู้ สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวิชาที่สอนได้ชัดเจน ถูกต้อง และเข้าใจง่าย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า เป็นครุสาขาวิชาชีพและอยู่ใกล้ซิดนักรักษามากกว่าครูที่สอนวิชาสามัญ ซึ่งการเรียนวิชาชีพมีสื่อที่สามารถสัมผัสและปฏิบัติได้ ทำให้เข้าใจง่าย และครูส่วนใหญ่เข้าใจนักรักษาที่อยู่ในสาขาวิชาชีพด้วยกันดีจึงสามารถทำตนให้เป็นแบบอย่างได้ และสอดคล้องกับจันทร์อำภา (2558) คุณภาพการให้บริการด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัย พบว่า ด้านการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้เพิ่มเติมความรู้โดยการอบรม สัมมนา ในเรื่องให้อาจารย์ให้ความสนใจและสามารถนำความรู้ที่ได้มีพัฒนาและใช้ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้คณะฯ มีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งจะสามารถวัดความเข้าใจเนื้อหาและการมีส่วนร่วมของนิสิตในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังทำให้นิสิตและอาจารย์ได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4.2.2.2 ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว และเป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับอัมพา (2551) ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงของนักรักษา วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ เพื่อนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาอาชีพของตน รองลงมา คือ เพื่อเป็นวิชาชีพที่สามารถนำไปเลี้ยงตนเองในอนาคต เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ สามารถหาประสบการณ์ตรงด้านอาชีพในระหว่างเรียน สามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้ มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น และการเรียนสาขาวิชาชีพสามารถหารายได้พิเศษได้หลายทาง ตามลำดับ สอดคล้องกับสุรลสิณี (2550) ผลการวิจัย พบว่า นักรักษามีความคิดเห็นว่าการตัดสินใจจากการได้รับอิทธิพลด้านความต้องการในการประกอบอาชีพและรายได้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การตัดสินใจโดยได้รับอิทธิพลในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ซึ่งอันดับแรกได้แก่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพและมีรายได้อย่างมั่นคง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย รองลงมาสามารถหา

ทำได้ง่าย และอันดับสุดท้ายสามารถสร้างงานอาชีพส่วนตัวได้ง่าย และสอดคล้องกับปริยานุช (2552) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดทุกข้อ โดยมูลเหตุจูงใจสูงสุด คือ ต้องการการศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้า ต้องการความรู้ความสามารถ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ นำความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพหลักหรือประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระสามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ รวมถึงต้องการความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปช่วยพัฒนาสังคมและจบสายอาชีพแล้วสามารถรับช่วงประกอบอาชีพต่อจากบิดามารดาได้

4.2.2.3 ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา และผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับบริติช (2551) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการสอนของครูหมวดวิชาซีพคณะศึกษาศาสตร์ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนในหมวดวิชาซีพ อยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนมีการแสวงหาความรู้สื่ออุปกรณ์ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาถ่ายทอดให้นักเรียนทุกคน มีความยุติธรรมในการปกครองเด็ก มีความสุขุม รอบคอบ ว่องไว กระฉับกระเฉง สร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านสาขาวิชาซีพเป็นอย่างดี และสอดคล้องกับจริยา (2556) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่ครูสอนเหมาะสม และวิธีการสอนของครูสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนยิ่งขึ้น

4.2.2.4 ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้ ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน และเมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหาตนเองได้ สอดคล้องกับสุจิตรา (2555) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดจนการปรับตัวและการดำรงชีวิตในห้องเรียนของนักเรียน ซึ่งเปรียบเสมือนสังคมกลุ่มย่อยสังคมหนึ่งในโรงเรียนความสัมพันธ์ระหว่างมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านผลการเรียน ด้านพฤติกรรมตลอดจนบุคลิกส่วนตัวของนักเรียน สังคมกลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อมนุษย์ทุกเพศทุกวัย การคบเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเพื่อนคือสิ่งแวดล้อมที่หล่อหลอมชีวิตถ้าคบเพื่อนดีก็จะชักนำไปในทางที่ดี ถ้าคบเพื่อนไม่ดีก็ชักนำไปในทางที่ไม่ดี และสอดคล้องกับจริยา (2556) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านสังคมและกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดจนการปรับตัวและการดำรงชีวิต

ในห้องเรียนของนักเรียนซึ่งเปรียบเสมือนสังคมกลุ่มย่อยสังคมหนึ่งของโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านผลการเรียน ด้านพฤติกรรม ตลอดจนบุคลิกส่วนตัวของนักเรียนสังคมและกลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อมนุษย์ทุกเพศทุกวัย การคบเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเพื่อนคือสิ่งแวดล้อมที่หล่อหลอมชีวิตถ้าคบเพื่อนดีก็จะชักนำไปในทางที่ดีถ้าคบเพื่อนไม่ดีก็จะชักนำไปในทางที่ไม่ดีดังนั้นจึงเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้นนั้นเป็นลักษณะความสนใจในการเรียน พฤติกรรมการเรียนและลักษณะส่วนตัวของเพื่อนร่วมชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมดังกล่าวจะมีอิทธิพลสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม นิสิตนักศึกษาทั้งด้านวิชาการและด้านความประพฤติตลอดทั้งบุคลิกภาพ ซึ่งจะทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความมั่นใจในตนเองและสามารถประพฤติตนเป็นคนดีในสังคมได้ต่อไปจากเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้คุณภาพการให้บริการด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ตามความคิดเห็นของนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับเปรมวดี (2552) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง

4.2.2.5 ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน

ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และอุปกรณ์การเรียนวิชาซีพคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มัด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา (2555) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนปลวกแดงพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนปลวกแดงพิทยาคม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับปฎิภา (2555) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ หมายถึง การจัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบความเป็นไปได้ และความเหมาะสมของห้องเรียนวัสดุที่ใช้และความสามารถในการจัดของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ภายนอกห้องเรียน เช่น สนาม อาคารเรียน อาคารประกอบการ สวนหย่อม สนามกีฬาเครื่องเล่นสนาม ที่พักผ่อนควรจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีความเหมาะสมกับที่ตั้งของโรงเรียนความปลอดภัยในสนามเด็กเล่น และบริเวณโรงเรียน ตลอดจนการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่นสวยงาม เพื่อให้เป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของสมาชิกในโรงเรียนต่อไป จึงเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านอาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญส่งเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนดีขึ้น และสอดคล้องกับจุฑามาศ (2550) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมด้านที่พักอาศัยและอาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความเหมาะสม ได้แก่ ที่พัก หอพักนักศึกษา อาคารเรียนที่เหมาะสมปลอดภัยและมีอุปกรณ์สอน

อยู่ในห้องเรียนเพื่อสะดวกในการนำมาใช้ สภาพภายในห้องเรียนต้องให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย การจัดสภาพแวดล้อมด้านที่พิกาศัยหรืออาคารสถานที่ควรจัดให้เป็นระเบียบ สะอาดมีความเหมาะสมทั้งที่ตั้งของโรงเรียนตลอดถึงการปลูกต้นไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่นสวยงาม ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในโรงเรียนทั้งด้านการระดมความคิด การก่อสร้าง การตกแต่ง ตลอดจนการบำรุงรักษาเพื่อใช้เป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของมวลสมาชิก และควรจัดให้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

4.2.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบดังนี้

4.2.3.1 เพศ

เพศกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน และ 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ยกเว้นด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากว่า เพศของนักเรียน นักศึกษาที่ต่างกัน จะมีมุมมองต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการ ความถนัด ค่านิยม ความสนใจทำให้เกิดความรู้ และสนใจในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ยังเกิดจากการปลูกฝังและการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่างกัน ส่งผลให้นักศึกษาเกิดสำนึกและมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ อัมพา (2551) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสภาพสังคมไทยในปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการศึกษา และมีความเสมอภาคทางการศึกษา เท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ก็สามารถเลือกศึกษาได้ตามความถนัด และความสนใจของตนเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พวงรัตน์ (2552) ผลการวิจัย พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว และสอดคล้องกับ จันทิมา (2553) ผลการวิจัย พบว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา เนื่องจากในสภาพปัจจุบันสังคมไทยได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เรียนหนังสือ และประกอบอาชีพหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว จึงทำให้ผู้หญิงมีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้ และตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสายอาชีพ เมื่อจบการศึกษาจะได้มีงานทำ และสอดคล้องกับ ปิยะรัตน์ (2550) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

ทางบวกกับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ เพศ

4.2.3.2 สาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษากับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และ 5) ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับอัมพา (2551) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ด้านการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาแต่ละคนอาจได้รับการศึกษาพื้นฐานทางสาขาวิชาชีพนั้นมาก่อนจากการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นักศึกษาจึงมีความรู้ความสามารถ และความถนัดจากประสบการณ์เดิมที่ตนเคยเรียนมา ทำให้นักศึกษามีความสนใจและตัดสินใจที่จะเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่ตนเองต้องการ สอดคล้องกับจันทิมา (2553) ผลการวิจัย พบว่า สาขาวิชาพาณิชยการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา เนื่องจากในสภาพปัจจุบันสาขาวิชาพาณิชยการเป็นการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์ การบัญชี การตลาด และธุรการ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาระดับปวช. แล้ว สามารถหางานทำได้ง่าย หรือสามารถประกอบอาชีพได้ ทำให้นักศึกษามุ่งมั่นตั้งใจเรียน และสอดคล้องกับกรประภา (2553) ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลางและมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่ามีจำนวน 4 ข้อ ที่มีระดับมาก คือ ความมีชื่อเสียงของคณะหรือสถาบัน สามารถนำความรู้จากการศึกษาไปหารายได้พิเศษเสริม ต้องการนำความรู้ไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และเป็นวิชาที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของตน ทั้งนี้อาจเนื่องจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เปิดการเรียนการสอนมาเป็นเวลานาน และมีการบริการด้านความรู้ถ่ายทอดสู่ชุมชน ทำให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

4.2.3.3 ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และ 5) ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ไม่สอดคล้องกับอัมพา (2551) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้านการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาต่างก็มุ่งหวังที่จะเข้ามาศึกษาต่อในสายวิชาชีพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ให้นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจต่างกัน และสอดคล้องกับปริญญช (2552) ผลการวิจัยพบว่า การที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 และ 2.51-3.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจอธิบายได้ว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ย่อมมีแรงจูงใจสูงกว่า เช่น ต้องการศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้า ต้องการความรู้ความสามารถ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ นำความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพหลักหรือประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระสามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ รวมถึงต้องการความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปช่วยพัฒนาสังคมและจบสายอาชีพแล้วสามารถรับช่วงประกอบอาชีพต่อจากบิดามารดาได้ และสอดคล้องกับปิยะรัตน์ (2550) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.4 วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่านักเรียน นักศึกษาที่มีความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับมาก ย่อมเห็นว่าตนเองเก่งกว่า และเกิดแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนมากกว่านักเรียน นักศึกษาที่มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ และคิดว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน จึงเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน รวมทั้งมีจุดมุ่งหมายในการนำความรู้นั้นไปประกอบอาชีพที่ตนเองปรารถนาที่จะทำในอนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับเปรมวดี (2552) ผลการวิจัย

พบว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบอาชีพ แต่สอดคล้องกับ
จริยา (2556) กล่าวว่า นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะการทำงานภาคปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวัน
ได้ และไม่สอดคล้องกับนภสร (2557) ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรม
ศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ

- 1) ศึกษาความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
- 2) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
- 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม และ
- 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 รวมทั้งสิ้นจำนวน 531 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม, 2559)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ปีการศึกษา 2559 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 228 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ แต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน นักศึกษาประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม และนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา จำนวน 228 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคว์สแควร์ (Pearson Chi-Square)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำนวน 228 คน ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรม อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนระหว่างร้อยละ 60 – 79) จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมา คือ มีความรู้ อยู่ในระดับดี (คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80) จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09 และมีความรู้อยู่ในระดับต่ำ (คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 20.17 ตามลำดับ

5.1.2 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชา คหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

5.1.2.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

5.1.2.2 ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

5.1.2.3 ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.55) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ

5.1.2.4 ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

5.1.2.5 ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

5.1.3 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบดังนี้

5.1.3.1 เพศ กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า เพศของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน และ 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ยกเว้นด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.2 สาขาวิชาที่ศึกษา กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า สาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และ 5) ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน

5.1.3.3 ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน 3) ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน 4) ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และ 5) ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน

5.1.4 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบดังนี้

5.1.4.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ด้านประเภทยาคคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทยาคคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการ คือ 1) ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน 2) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม และ 4) ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน

5.1.4.2 ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ด้านประเภทยาคคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทยาคคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 รายการ คือ 1) เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว และ 2) เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต

5.1.4.3 ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ด้านประเภทยาคคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทยาคคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ คือ 1) ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน 2) ผู้สอนมีความห่วงใยเอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ และ 3) ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน

5.1.4.4 ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ด้านประเภทยาคคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทยาคคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ คือ 1) ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ 2) ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน และ 3) ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้

5.1.4.5 ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ด้านประเภทยาคคหกรรมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทยาคคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ คือ 1) ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว 2) ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน และ 3) ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

5.2.1.1 เห็นควรให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียน นักศึกษามีประสบการณ์ในระหว่างการเรียนรู้ให้มากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งอาจจะเน้นในเรื่องการให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานมากขึ้น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ อยู่ในระดับสูงขึ้น

5.2.1.2 เสนอแนะให้ผู้บริหารวิทยาลัยควรจัดห้องเรียนให้มีความสะอาด ระบายอ้อม มีบรรยากาศของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น รวมทั้งมีการจัดห้องเรียนให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน จัดให้มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะ อย่างเพียงพอ และมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อน อบอ้าว ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน จัดห้องเรียนและห้องปฏิบัติการให้มีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ ควรจัดหาอุปกรณ์การเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น โต๊ะ เก้าอี้ มีจำนวนเหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพ และมีจำนวนเพียงพอหากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งหากวิทยาลัย มีการจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียนที่เหมาะสม จะทำให้นักเรียน นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน เพิ่มมากขึ้น

5.2.1.3 เสนอแนะให้ผู้บริหารวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครองได้ทราบถึงประเภทวิชาอื่นๆ ที่วิทยาลัยเปิดสอน และให้ทราบถึงความต้องการของตลาดแรงงานในสังคมปัจจุบัน เพื่อเป็นการเตรียมนักเรียน นักศึกษาเข้าสู่งานอาชีพ สามารถนำความรู้ ความสามารถที่ได้จากการเรียนการสอนไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคตได้

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 ควรมีการศึกษาถึงองค์ประกอบที่เป็นเหตุจูงใจในการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน นักศึกษา

5.2.2.2 ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

5.2.2.3 ควรศึกษาและวิจัยความคิดเห็นของสถานประกอบการเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักเรียน นักศึกษาที่สถานประกอบการต้องการ

5.2.2.4 ควรศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวิทยาลัยในทศวรรษสาขาวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง

เอกสารอ้างอิง

- กรประภา อุบลจันทร์. 2553. เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- จริยา กล้ารบ. 2556. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียน โรงเรียนบ้านมาบตาพุด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทร์อำภา ภาม้ง. 2558. การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทิมา รอดคง. 2553. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา. 2551. ลักษณะผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฑามาศ ประเสริฐสุข. 2550. ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเขตตะวันออก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูศรี มโนการ. 2552. การวิเคราะห์ตัวประกอบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐสุดา พิพฒ์ไกร. 2551. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม ของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขาคหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ตติยา เจริญยิ่งไพศาล. 2552. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ทองใบ นิกอุจน์จิตร. 2550. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้กลุ่มวิทยาศาสตร์ และทักษะการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนแบบ ประเวศและการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นภสร จันทนโอ. 2557. การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์ คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- นภา ศรีวัลักษณ์. 2552. การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองชุม อำเภอบ้านดุง จังหวัดยโสธร. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2551. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. จามจุรีโปรดักท์, กรุงเทพฯ.
- ประดิษฐ์ สมวงษา. 2553. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มีนาคม) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปริยานุช สายธนู. 2552. มวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาอุดรธานี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล และคณะ. 2556. หลักการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ปิยะรัตน์ ดิกลาง. 2550. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปุกนิกา แจ่มจำรัส. 2555. ความคาดหวังของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อศักยภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- เปรมวดี เจตนาอนุศาสน์. 2552. เจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระทางด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- พรรณี ศักดิ์ทอง. 2550. ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนชุมชนวัดไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- พวงรัตน์ บำรุงพันธ์. 2552. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภารดี อนันต์นาวิ. 2556. “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยบูรพา.” วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 หน้า 166 – 177 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เยาวภา แสนเขียว. 2557. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประเมินและการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รติกร นินทวิสิทธิ์. 2551. ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2554. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- เลิศศักดิ์ คำปลิว. 2551. การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมของที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วารสารณ์ ตั้งคลัง. 2554. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ณ สถาบันเดิมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีนานาชาติ. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. 2559. ข้อมูลจำนวนนักเรียน นักศึกษา. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.nc.ac.th/inde>, 4 มีนาคม 2559.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจ. 2557. ปัญหาการเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์ คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ. 2559. แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=4719>, 12 พฤษภาคม 2559.
- สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 4. 2559. ข้อมูลหลักสูตร. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.nc.ac.th/inde>, 10 ตุลาคม 2559.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดารรรณ. 2554. หลักการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการประเมินตามสภาพจริง. ดวงกลมพับลิชชิง, กรุงเทพฯ.
- สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก. 2554. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3. หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556. การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขงประมาณ พ.ศ. 2556. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.vec.go.th>, 20 มิถุนายน 2559.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2559. วิสัยทัศน์และพันธกิจ. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.moe.go.th/websm/2016/sep/399.html>, 20 กันยายน 2559.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2559. แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564). กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุจิตรา อินอำพร. 2555. ศึกษาความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนปลวกแดงพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 18. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุธาสิณี เรืองฉาย. 2550. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการลานนาเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย และมานิตย์ แก้ววงษ์ศิริ. 2554. การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อรฉาย บุณนาค. 2550. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาภูมิศาสตร์ของ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัครพล ไวเชียงคำ. 2556. ทศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสดของนักศึกษาคณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์หลักสูตร คหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร.
- อัมพา แก้วจงประสิทธิ์. 2551. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดและ ประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Bloom, B. S. 1956. *Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I : The Cognitive Domain*. New York : David McKay.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Best, J.W. 1981. **Research in Education**. New Jersey : Practice-Hall.

Likert, Rensis. 1999. **The Method of Constructing and Attitude Scale**. New York :
John Willey & Son.

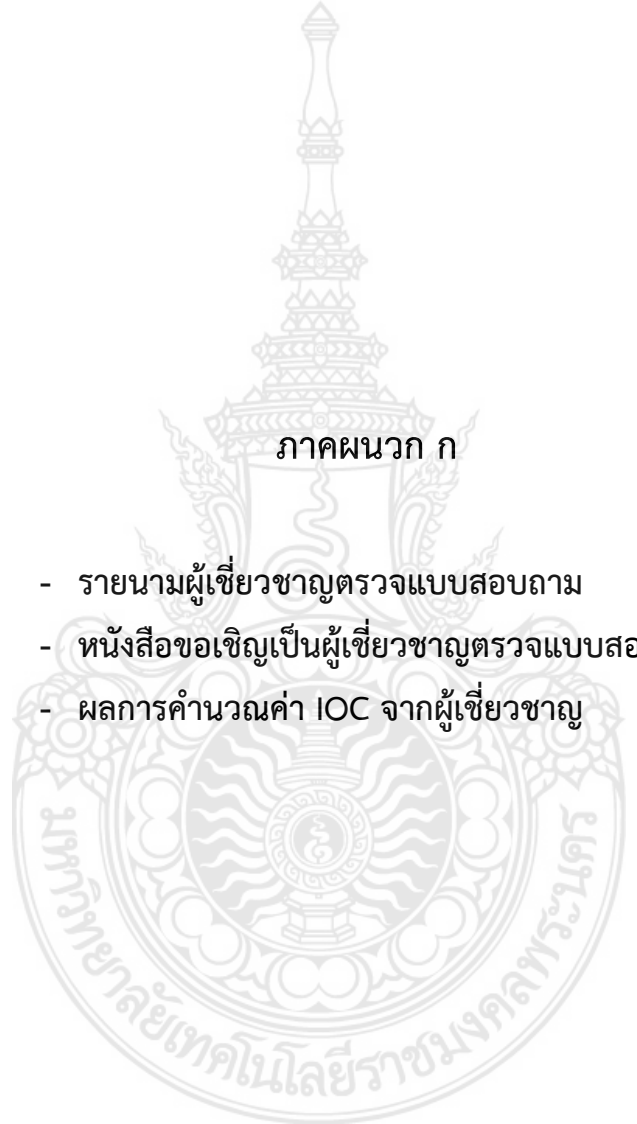
Yamane, Taro. 1973. **Statistics : An Introductory Analysis**. 3rd Ed. New York :
Herper and Row Publication.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม
ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม
- ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน
1. ผศ.ดร.แสงอรุณ เชื้อวงศ์บุญ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2. ดร.กฤษ ตรงจิตต์	อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
3. ดร.สุชญา ฉัตรวิษณะ	อาจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. ผศ.ดร.วิหาร ตีปัญญา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. ผศ.ปานทิพย์ ผดุงศิลป์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ที่ ศธ ๐๕๔๓.๐๓/ ๒๖๖๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

90 มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แสงอรุณ เชื้ออวงษ์บุญ

ด้วย นายอิทธิพล อเนกธนทรัพย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๙๗๐๗๐๖๕๓๗-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยมี ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอิทธิพล อเนกธนทรัพย์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนวนัทรี กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๘๕๔๗ ๓๕๘๐

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓๗ / ๑ ๖๖๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.กฤษ ตรงจิตต์

ด้วย นายอิทธิพล อเนกนรินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๗๐๖๕๑๗-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยมี ดร.ธนาภ ใสศรีโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอิทธิพล อเนกนรินทร์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภ ใสศรีโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๕๔๗ ๓๕๘๐.

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๗/ ๑ ๖๖๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือนิววิจัย
เรียน ดร.สุชนา ฉัตรวิษณุ

ด้วย นายอิทธิพล อเนกธนทรัพย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๓๗๐๗๐๒๕๑๗-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ นิววิจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยธ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือนิววิจัยให้กับ นายอิทธิพล อเนกธนทรัพย์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๔๕๔๗ ๓๕๘๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐-๒๖๖๕-๓๙๗๗ ต่อ ๕๑๓๖.....
 ที่ ศธ.๐๕๙๓.๑๗/ ๖๖๑๖ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐.....
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย.....
 เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิหาว ศิปัญญา

ด้วย นายอิทธิพล อเนกอนทรัพย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๗๗๐๗๐๖๕๑๗-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกร่วมแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยมี ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอิทธิพล อเนกอนทรัพย์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร ก่อาริโย)
 คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร.๑.๒๖๖๕.๓๗๗๗.๓๑๑๖.....

ที่ ศท.๑๕๘๑.๑๓/๑๖๑๖ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑.....

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย.....

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานทิพย์ ผดุงศิลป์

ด้วย นายอิทธิพล อนเนกธนทรัพย์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๓๗๑๑๗๑๖๕๑๗-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยมี คร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นายอิทธิพล อนเนกธนทรัพย์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ กี่อารีย์)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ผลการคำนวณค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	เพศ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2.	สาขาวิชาที่ศึกษา	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3.	ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรม

ข้อที่	แบบทดสอบความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ตอบสนองความต้องการของครอบครัว และ ผู้บริโภค เป็นงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของชีวิตและความเป็นอยู่ของครอบครัว	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2.	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แบ่งเนื้อหาสาระไว้ 3 กลุ่มคือ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ และศิลปะประดิษฐ์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3.	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐศาสตร์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4.	ประโยชน์ของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์คือ ช่วยปรับปรุงพัฒนาการบุคคล สังคม และ ประเทศชาติ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5.	ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ มี 4 ระดับ คือ ปัจจัย 4 ความปลอดภัย ความมั่นคง และการยอมรับนับถือ	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	แบบทดสอบความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6.	การมีส่วนร่วมในการกำหนดยกร่างกฎหมายครอบครัวเป็นหน้าที่ของครอบครัว	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
7.	ครอบครัวมีความหมายคือ สังคมขนาดเล็ก	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8.	ในฐานะเป็นสมาชิกในครอบครัวควรมีหน้าที่ดำเนินการกิจของครอบครัวตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
9.	เงื่อนไขที่สำคัญในการปฏิบัติตามคุณลักษณะของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ ความรู้ และคุณธรรม	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
10.	การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้บริโภคที่ช่วยให้ รัฐมีรายได้มาพัฒนาประเทศ	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
11.	โพลีเอสเตอร์ เป็นเส้นใยธรรมชาติ	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
12.	ผ้าเส้นใยกึ่งสังเคราะห์เมื่อถูกความร้อนจะละลายได้ง่ายกว่าผ้าเส้นใยสังเคราะห์	0	0	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
13.	ถ้าต้องการให้ผ้าลินินคงรูปควรซักเสร็จแล้วนำมารีดทันที	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14.	อาหารที่ให้คาร์โบไฮเดรต ได้แก่ เมล็ดธัญพืช แป้ง ขนมปัง ข้าว นมวัว เนื้อสัตว์	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
15.	การทำเนื้ออย่างไม่ควรใช้เนื้อตรงส่วนเนื้อสันใน และเนื้อสะโพก	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
16.	ไขมัน 1 กรัม ให้พลังงานแก่ร่างกาย 9 แคลอรี	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
17.	ใบตองตานีไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในงานประดิษฐ์	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
18.	การปกค้วานผลไม้ให้ดูสด สะอาด มีคุณภาพควรใช้เวลาสั้น	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
19.	ผักเครื่องจิ้มที่แกะสลักอย่างสวยงาม ควรทำให้สุกก่อนที่จะนำมารับประทาน	0	1	1	1	0	3	0.60	ใช้ได้
20.	มาลัยชายเดี่ยว ได้แก่ มาลัยข้อพระกร มาลัยบัวสาว มาลัยข้าวสวย มาลัยกลม	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

ข้อที่	แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการจัดการเรียนการสอน									
1.	ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2.	ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3.	ผู้สอนมีตำรา/เอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4.	ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5.	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6.	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7.	ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8.	ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
9.	ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10.	ผู้สอนได้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
11.	ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน									
12.	เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
13.	เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
14.	เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
15.	เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
16.	เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
17.	เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน (ต่อ)									
18.	มีความภาคภูมิใจและรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่าที่ได้เรียนงานคหกรรม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
19.	เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
20.	สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
21.	สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน									
22.	ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
23.	ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
24.	ผู้สอนจะแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อผู้เรียนผิดพลาด	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
25.	ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
26.	ผู้สอนสามารถเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียนได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
27.	ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
28.	ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
29.	ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
30.	ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบระหว่างกัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
31.	ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
32.	ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาในการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
33.	ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน (ต่อ)									
34.	ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
35.	ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
36.	ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำหรือทบทวนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน									
37.	ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
38.	ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
39.	ผู้เรียนกับเพื่อนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
40.	เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหาตนเองได้	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
41.	ผู้เรียนกับเพื่อนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันเสมอ	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
42.	ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถตักเตือนกันได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
43.	ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
44.	ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
45.	ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน									
46.	ห้องเรียนสะอาด ระบายร้อย มีบรรยากาศของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
47.	ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
48.	มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน (ต่อ)									
49.	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
50.	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าว	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
51.	ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
52.	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
53.	อุปกรณ์การเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
54.	โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
55.	ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพและมีจำนวนเพียงพอหากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.1 ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.2 ศึกษาความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม

1.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

1.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

3. การตอบแบบสอบถามนี้ โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง และตรงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด โดยคำตอบของท่านจะรักษาไว้เป็นความลับ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

นายอิทธิพล อเนกธนทรัพย์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และกรณารอรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

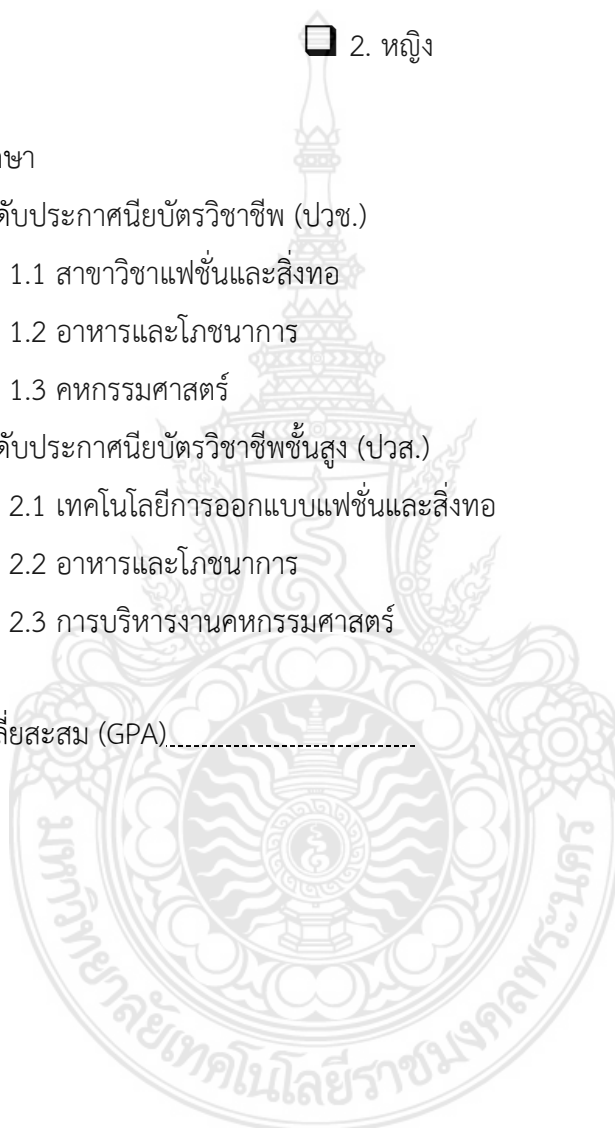
1. เพศ

 1. ชาย 2. หญิง

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

 1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 1.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ 1.2 อาหารและโภชนาการ 1.3 คหกรรมศาสตร์ 2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2.1 เทคโนโลยีการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ 2.2 อาหารและโภชนาการ 2.3 การบริหารงานคหกรรมศาสตร์

3. ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA).....

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่ท่านคิดว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ใช่ หมายถึง เห็นว่าข้อความนั้นถูกต้อง

ไม่แน่ใจ หมายถึง ไม่ทราบข้อความนั้นถูกต้องหรือไม่

ไม่ใช่ หมายถึง เห็นว่าข้อความนั้นไม่ถูกต้อง

ข้อที่	ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่ตอบสนองความต้องการของครอบครัว และผู้บริโภค เป็นงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของชีวิต และความเป็นอยู่ของครอบครัว			
2	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แบ่งเนื้อหาสาระไว้ 3 กลุ่มคือ เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ และศิลปะประดิษฐ์			
3	วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐศาสตร์			
4	ประโยชน์ของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์คือ ช่วยปรับปรุงพัฒนาการบุคคล สังคม และประเทศชาติ			
5	ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ มี 4 ระดับ คือ ปัจจัย 4 ความปลอดภัย ความมั่นคง และการยอมรับนับถือ			
6	การมีส่วนร่วมในการกำหนดยกร่างกฎหมายครอบครัวเป็นหน้าที่ของครอบครัว			
7	ครอบครัวมีความหมายคือ สังคมขนาดเล็ก			
8	ในฐานะเป็นสมาชิกในครอบครัวควรมีหน้าที่ดำเนินการกิจของครอบครัวตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			
9	เงื่อนไขที่สำคัญในการปฏิบัติตามคุณลักษณะของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ ความรู้ และคุณธรรม			
10	การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้บริโภคที่ช่วยให้รัฐมีรายได้มาพัฒนาประเทศ			
11	โพลีเอสเตอร์ เป็นเส้นใยธรรมชาติ			
12	ผ้าเส้นใยกึ่งสังเคราะห์เมื่อถูกความร้อนจะละลายได้ง่ายกว่าผ้าเส้นใยสังเคราะห์			
13	ถ้าต้องการให้ผ้าลินินคงรูปควรซักเสร็จแล้วนำมารีดทันที			

ข้อที่	ความรู้ด้านประเพณีวิชาคหกรรม	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
14	อาหารที่ให้คาร์โบไฮเดรต ได้แก่ เมล็ดธัญพืช แป้ง ขนมปัง ข้าว นมวัว เนื้อสัตว์			
15	การทำเนื้ออย่างไม่ควรใช้เนื้อตรงส่วนเนื้อสันใน และเนื้อสะโพก			
16	ไขมัน 1 กรัม ให้พลังงานแก่ร่างกาย 9 แคลอรี			
17	ใบตองตานีไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในงานประดิษฐ์			
18	การปอกคว้านผลไม้ให้ดูสด สะอาด มีคุณภาพควรใช้เวลาสั้น			
19	ผักเครื่องจิ้มที่แกะสลักอย่างสวยงาม ควรทำให้สุกก่อนที่จะนำมารับประทาน			
20	มาลัยชายเดี่ยว ได้แก่ มาลัยข้อพระกร มาลัยบัวสาว มาลัยขำร่วย มาลัยกลม			

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม**

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นทางด้านขวามือ
ของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียว โดยกำหนด คะแนน 5 ระดับ
คือ

- 5 หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตรงกับความเป็นจริงมาก
- 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตรงกับความเป็นจริงน้อย
- 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ข้อที่	แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเพณีวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
1	ผู้สอนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญใน เนื้อหาวิชาที่สอน					
2	ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนและการสอน					
3	ผู้สอนมีตำรา/เอกสารประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ					
4	ผู้สอนมีการวางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี					

ข้อที่	แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)						
5	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น					
6	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน					
7	ผู้สอนมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม					
8	ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
9	ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง					
10	ผู้สอนได้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ					
11	ผู้สอนเชิญวิทยากรมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จริงให้กับผู้เรียน					
ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน						
12	เป็นวิชาชีพที่สร้างความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว					
13	เป็นวิชาชีพที่ปรารถนาจะทำในอนาคต					
14	เป็นวิชาชีพที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน					
15	เป็นวิชาชีพที่มีรายได้สูง					
16	เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง					
17	เป็นวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้					
18	มีความภาคภูมิใจและรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้เรียนงานคหกรรม					
19	เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่อง และเป็นที่ยอมรับของสังคม					
20	สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพและหารายได้ระหว่างเรียน					
21	สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีคุณค่า					
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน						
22	ผู้สอนพร้อมที่จะช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา					
23	ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
24	ผู้สอนจะแนะนำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อผู้เรียนผิดพลาด					
25	ผู้สอนสนับสนุนผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					

ข้อที่	แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน (ต่อ)						
26	ผู้สอนสามารถเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียนได้					
27	ผู้สอนมีความห่วงใย เอาใจใส่ และให้เวลากับผู้เรียนเสมอ					
28	ผู้สอนติดตามการเรียนของผู้เรียนเท่าเทียมกัน					
29	ผู้สอนแสดงความเมตตาต่อผู้เรียนเท่าเทียมกัน					
30	ผู้สอนไม่นำผู้เรียนมาเปรียบเทียบกับระหว่างกัน					
31	ผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน					
32	ผู้สอนมีความตรงต่อเวลาในการสอน					
33	ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนโดยให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียน					
34	ผู้สอนมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง					
35	ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน					
36	ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำหรือทบทวนเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน					
ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน						
37	ผู้เรียนกับเพื่อนรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน					
38	ผู้เรียนกับเพื่อนแบ่งงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ					
39	ผู้เรียนกับเพื่อนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
40	เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถแก้ปัญหากันเองได้					
41	ผู้เรียนกับเพื่อนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันเสมอ					
42	ผู้เรียนกับเพื่อนสามารถดักเตือนกันได้					
43	ผู้เรียนกับเพื่อนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน					
44	ผู้เรียนสามารถปรึกษาปัญหาที่ไม่สบายใจกับเพื่อนได้					
45	ผู้เรียนกับเพื่อนเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกัน					
ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน						
46	ห้องเรียนสะอาด เรียบร้อย มีบรรยากาศของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เช่น ห้องดอกไม้ ห้องครัว ห้องตัดเย็บ เป็นต้น					
47	ห้องเรียนมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
48	มีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการวิชาเฉพาะอย่างเพียงพอ					

ข้อที่	แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน (ต่อ)						
49	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีขนาดเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ					
50	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่ร้อนอบอ้าว					
51	ห้องเรียนมีเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยต่อการเรียนในปัจจุบัน					
52	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีแสงสว่างที่เอื้อต่อการเรียนปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
53	อุปกรณ์การเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เช่น เต้า หม้อ มีด กรรไกร จักรเย็บผ้า อ่างล้างอุปกรณ์ ตู้เย็น เป็นต้น					
54	โต๊ะ เก้าอี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
55	ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพและมีจำนวนเพียงพอ หากเกิดอุบัติเหตุจากการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายอิทธิพล อเนกธนทรัพย์
วัน เดือน ปีเกิด 31 ธันวาคม พ.ศ. 2532
ภูมิลำเนา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
คหกรรมศาสตรบัณฑิต	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	2554
สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	2552
สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	2550
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์		

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์
ผู้ช่วยหัวหน้างานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
90 ถนนเทศบาล ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม 73000

ผลงานดีเด่นและรางวัลทางวิชาการ

เกียรติคุณ
รางวัลเด็กและเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาศิลปวัฒนธรรม ประจำปีพุทธศักราช 2555

ผลงาน**พ.ศ. 2559**

รางวัลชนะเลิศ การประกวดแกะสลักผัก – ผลไม้ ผसानงานใบตอง และดอกไม้สด ครั้งที่ 18 ประเภทสถาบันการศึกษา ในหัวข้อ “เฉลิมพระเกียรติพระนามมัยยงศสิริกิติ์ สถิตยไไว้ในโลกา” จัดโดยโรงแรมแกรนด์เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ โรงแรมแกรนด์ เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน

พ.ศ. 2558

รางวัลชนะเลิศ การประกวดแกะสลักผัก – ผลไม้ ผसानงานใบตอง และดอกไม้สด ครั้งที่ 17 ประเภทสถาบันการศึกษา ในหัวข้อ “ท่องเที่ยว วิถีไทย ก้องไกลทั่วโลก” จัดโดยโรงแรมแกรนด์ เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ โรงแรมแกรนด์ เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน

พ.ศ. 2557

รางวัลชนะเลิศ การประกวดแกะสลักผัก – ผลไม้ ผसानงานใบตอง และดอกไม้สด ครั้งที่ 16 ประเภทสถาบันการศึกษา ในหัวข้อ “โชนพระราชทาน ศิลปะไทยล้ำค่าทั่วจักรวาล” จัดโดยโรงแรมแกรนด์ เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ โรงแรมแกรนด์ เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน

พ.ศ. 2556

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดแกะสลักผัก – ผลไม้ ผसानงานใบตอง และดอกไม้สด ครั้งที่ 15 ประเภทสถาบันการศึกษา ในหัวข้อ “ศิลปะไทยล้ำค่าทั่วโลก” จัดโดยโรงแรมแกรนด์ เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ โรงแรมแกรนด์ เมอริเคียว กรุงเทพฯ พอร์จูน

พ.ศ. 2555

รางวัลชนะเลิศ โล่พระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช การประกวดโคมแขวนประเภทดอกไม้เครื่องสด เนื่องในเทศกาลวันมาฆบูชา ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

รางวัลชนะเลิศ โล่พระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช การประกวดกระทงลอย ประเภทดอกไม้เครื่องสด เนื่องในเทศกาลลอยกระทง ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

รางวัลชนะเลิศ การประกวดชุดพานขันหมาก (ระดับอุดมศึกษา) โครงการเย็บร้อย ค่อยจับ ประดิษฐ์ใบตอง ระดับชาติ ครั้งที่ 3 ณ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

พ.ศ. 2554

รางวัลชนะเลิศ โล่พระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช การประกวดโคมแขวนประเภทดอกไม้เครื่องสด เนื่องในเทศกาลวันมาฆบูชา ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2553

รางวัลชนะเลิศ โล่พระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช การประกวดโคมแขวนประเภทดอกไม้เครื่องสด เนื่องในเทศกาลวันมาฆบูชา ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

รางวัลชนะเลิศ โล่พระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ การประกวดประดิษฐ์กระทงลอยประเภท สถาบันการศึกษา ระดับ อุดมศึกษา งานประเพณีลอยกระทง ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

รางวัลชนะเลิศ โล่พระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ การประกวดกระทงลอย ประเภทดอกไม้เครื่องสด เนื่องในเทศกาลลอยกระทง ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

รางวัลชนะเลิศ การประกวดตกแต่งต้นเทียนพรรษา (ระดับอุดมศึกษา) โครงการเย็บร้อย ค่อยจีบประดิษฐ์ใบตอง ระดับชาติ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

